

คำกราบพระรัตนตรัย

อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ.

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ.

(กราบ)

คำทำวัตรเช้า

ยะยัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สรรระณัง คตะตา , อุททิสสะ
ปัพพะชิตา โย โน ภะคะวา สัตถา , ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต
ธัมมัง โรเจมะ , อิมหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง สะสัทธัมมัง
สะสาวะกะสังฆัง อะภิปูชะยามะ.

ปฐปะภาคะนะมะการ

(นำ) หันทะทานิ มะยันตัง ภะคะวันตัง วาจาเย อะภิกายิตุง ปฐปะภา
คะนะมะการัง กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุททัสสะ.

(๓ จบ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิตุง กะโรมะ เส.

โย โส ตะถาคะโต อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ , วิชชาจะระณะ
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู , อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา , โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง

สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะพรัหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง
อะภิญญา สัจฉิกัตถวา ปะเวเทสิ . โย รัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยาณัง
มัชฌะกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง , สาดถัง สะพะยัญชะนัง
เกาะละปะริปุณณัง ปะริสุทฐัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ , ตะมะหัง
กะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง กะคะวันตัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันตะ มะยัง รัมมาภิกุติง กะโรมะ เส.

โย โส สะวาภาโต กะคะวะตา รัมโม , สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ . ตะมะหัง
รัมมัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง รัมมัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันตะ มะยัง สังฆาภิกุติง กะโรมะ เส.

โย โส สุปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุกุปะฏิปันโน
กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญาเยปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามิฉิปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ยะทิทัง จัตตาริ
ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา , เอสะ กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ,
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย , อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ , ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง
สังฆัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะย้ง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สั้งเวคะวัตถุ
ปะริทีปะกะปาฐัญจะ ภาณามะ เส.

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัตถะโว,
โยจันตะสุทฐัพพะระญาณะโลจะโน,
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะมาตะโก,
วันทามิ พุทฐัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัสสะ สัตถุโน,
โย มัคคะปากามะตะเกทะภินนะโก,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตตะทีปะโน,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
สังโฆ สุเขตตาทะยะติเขตตะสังญัญโธ,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพทะโก,
โลลัปปะหิโน อะริโย สุเมธะโส,
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
อิจเจวะเมกัันตะภิปุชเณยยะกัง,
วัตถุตตะยััง วันทะยะตาทิสังขะตัง,
ปุญญััง มะยา ยััง มะมะ สัพพะปุททะวา,
มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ,
ธัมโม จะ เทสิโต นียยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามิ
สุคะตัมปะเวทิตโต, มะยันตัง ธัมมัง สุคั้วา เอวัง ชานามะ, ชาติปี ทุกขา
ชะราปี ทุกขา มะระณัมปี ทุกขัง , โสกะ ปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปา
ยาสาปี ทุกขา, อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ,

ยัมปัจฉิมฺ ณะ ละภะติ ตัมปี ทุกขัง , สังจิตเตนะ ปัญญาปาทานักขันธา
ทุกขา, เสยยะถิทัง, รูปุปาทานักขันโธ, เวทะนุปาทานักขันโธ,
สัจญญาปาทานักขันโธ, สังขารุปาทานักขันโธ, วิญญาณุปาทานักขันโธ,
เยสัง ปริญญาเย ธรรมะมาโน โส ภะคะวา , เอวัง พะหุลัง สาวะเก
วินนติ. เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโส สาวะเกสุ อะนุสาสะนี ,
พะหุลา ปะวัตตะติ, รูปัง อะนิจัจัง, เวทะนา อะนิจจา, สัจญญา อะนิจจา,
สังขารา อะนิจจา, วิญญาณัง อะนิจัจัง, รูปัง อะนัตตา, เวทะนา อะนัตตา,
สัจญญา อะนัตตา, สังขารา อะนัตตา , วิญญาณัง อะนัตตา , สัพเพ
สังขารา อะนิจจา, สัพเพ ชัมมา อะนัตตาติ . เต มะยัง (สตรึว่า ตา
มะยัง) โอตินณามะหะชาตียา ชะรามะระณะ , โสเกหิ ปะริเทเวหิ
ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ , ทุกโข ตินณา ทุกขะปะเรตา ,
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา
ปัญญาเยถาคีฯ

จิระปะรินิพพุตัมปี ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหังตัง
สัมมา-สัมพุทฺธัง, สัทธา อะคารัสมา อะนะการิยัง ปัพพะชิตา , ตัสมิ
ภะคะวะติ พรหมะจะริยัง จะรามะ . ภิกขุณัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา,
(สามเณรว่าสามเณรานัง) ตัง โน พรหมะจะริยัง , อิมัสสะ
เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุฯ

คฤหัสถ์ว่า จิระปะรินิพพุตัมปี ตัง ภะคะวันตัง สาระณัง คะตา ,
ชัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ , ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง , ยะถาสะติ
ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ, อะนุปะฏิปัชชามะ, สา สา โน ปะฏิปัตติ,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุฯ

ตั้งชะณิกะปัจจะเวกชะณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ตั้งชะณิกะปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส.

ปะภูิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะภูิสเววมิ , ยาวะเทวะ สัตตัสสะ
ปะภูิมาทายะ, อุณหัสสะ ปะภูิมาทายะ , ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริง
สะปะสัมผัสสานัง ปะภูิมาทายะ, ยาวะเทวะ หิริ โกปิณะปะภูิจฉาทะนัตถัง.

ปะภูิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะภูิสเววมิ , เนวะ ทะวายะ นะ
มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิญชะนายะ , ยาวะเทวะ อิมัสสะ
กายัสสะ จูติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรหมะจะริยานุกะทายะ ,
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ
อุปปาทะสสามิ, ยาค์รา จะ เม ภาวิสสันติ อะนะวัชชะตา จะ ภาสุวิหา
โรจาทิ ฯ

ปะภูิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะภูิสเววมิ , ยาวะเทวะ สัตตัสสะ
ปะภูิมาทายะ, อุณหัสสะ ปะภูิมาทายะ , ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริง
สะปะสัมผัสสานัง ปะภูิมาทายะ , ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง
ปะภูิสัตถานารามัตถัง ฯ

ปะภูิสังขา โยนิโส คิถานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะภูิสเววมิ,
ยาวะเทวะ อุปันนัง เวยาพาธิกานัง เวทะนัง ปะภูิมาทายะ ,
อัปปายัชชะปะระมะตาทิ ฯ

ธาตุปัจจะเวกชะณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ธาตุ ปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง จีวะรัง ,
ตะหุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสัสตโต นิชชีโว สุญญโณ,

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิจฺจนะนียานิ อิมัง ปุติกายัง ปัตฺวา ,
อะติวิยะ อะชิจฺจนะนียานิ ชายันติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาติุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
ปิณฑะปาโต, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ชาติุมัตตะโก นิสัสตโต
นิชชีโว สุญฺโญ, สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิจฺจนะนีโย อิมัง
ปุติกายัง ปัตฺวา, อะติวิยะ ชิจฺจนะนีโย ชายะติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาติุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
เสนาสะนัง, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ชาติุมัตตะโก นิสัสตโต
นิชชีโว สุญฺโญ, สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิจฺจนะนี
ยานิ อิมัง ปุติกายัง ปัตฺวา, อะติวิยะ อะชิจฺจนะนียานิ ชายันติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาติุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
คิลาณะปัจจะยะเภสัชชะปะริกาโร, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล
ชาติุมัตตะโก นิสัสตโต นิชชีโว สุญฺโญ , สัพโพ ปะนายัง
คิลาณะปัจจะยะเภสัชชะปะริกาโร, อะชิจฺจนะนีโย อิมัง ปุติกายัง
ปัตฺวา, อะติวิยะ ชิจฺจนะนีโย ชายะติ.

อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐะ (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส.

ชะราธัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต,

เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้.

พฺยาริธัมโมมหิ พฺยาริง อะนะตีโต,

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้.

มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต,

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้.

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,
เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่าจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจ
ทั้งหลายทั้งปวง.

กัมมัสสะโกมहि กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธู
กัมมะปะภูติสะระโณ, เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน , เป็นผู้รับผลของกรรม,
มีกรรมเป็นกำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย.

ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วาปาปะกัง वा ตัสสะ ทายาโท
กะวิสสามิ, เราจะทำกรรมอันใดไว้ ดีหรือชั่ว เราจะต้องเป็นผู้รับผลของ
กรรมนั้น.

เอวัง อัมเหหิ อะภิน्हัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, เราทั้งหลายควร
พิจารณาเนื่อง ๆ อย่างนี้แล.

พรหมวิหารธรรม (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง พรหมะวิหาระณะระณัง กะโรมะ เส.

(เมตตา) สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
อะเวรา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่มีเวรเกิด.
อัปฺยาปัชฌา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียนกันเกิด.
อะนีฆา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่มีทุกข์กาย ทุกข์ใจเกิด.
สุขี อุตตानัง ปะริหะรันตุ,	จงเป็นผู้มีสุขรักษาตนเกิด.
(กรุณา) สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
ทุกขา ปะมุจันตุ,	จงพ้นจากทุกข์เกิด.
(มุทิตา) สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
มา ลัทธะสัมปัตติโต วิคัจฉันตุ,	จงอย่าไปปราศจากสมบัติอันได้แล้วเกิด.

(อุเบกขา) สัพเพ สัตตา, สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
กัมมัสสะกา, เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นของ ๆ ตน
กัมมะทายาทา, เป็นผู้รับผลของกรรม
กัมมะโยนิ, เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นกำเนิด
กัมมะพันธู, เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์
กัมมะปะฏิสะระณา, เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
ยัง กัมมัง กะริสสันติ, จักทำกรรมอันใดไว้
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ดีหรือชั่ว
ตัสสะ ทายาทา กะริสสันติ, จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น.
สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย อย่าได้มีเวรแก่กันและกัน , จงเป็นผู้ดำรงชีพอยู่เป็น
สุขทุกเมื่อเทอญ.
กะตัง ปุญญัง พะลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ะวันตุ เต,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงได้เสวยผลบุญ ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา
ใจ แล้วนี้เทอญ

ปัตติทานะคาถา

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสิณี,
ธูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,
ตา ฐัมมะทาเนนะ ะวันตุ ปุชิตา,
โสตถิง กะโรนเตชะ วิหาระมัญฑะเล,
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกกะโว,

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิศสะรา,
สัปปาณะภูตา สุจิตา ภาวันตุ เต,
ชะลาพูชา เยปี จะ อัณฑะสัมภะวา,
สังเสทะชาตา อะละโวปะปาติกา,
นียยานิกัง ชัมมะวะรัง ปะฏิจะ เต,
สัฟเพปี ทุกข์สสะ กะโรนตุ สังขะยัง,
ฐาตุ จิรัง สะดัง ชัมโม ชัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา
สังโฆ โหตุ สะมัคโควะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ
อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัฟเพปี ชัมมะจาริโน
วุฑฒิง สัมปาปุณเณยามะ ชัมเม อะริยัปปะเวทิตะ.

ทะสะชัมมะสุตตะปาโฐ

ทะสะ อิเม ภิกขะเว ชัมมา, ปัพพะชิตะนะ อะภินันัง ปัจ
จะเวกขิตัพพา, คู่ออนภิกษุทั้งหลาย ธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ บรรพชิตควร
พิจารณาเนื่อง ๆ ว่า

๑. เวว์ณณิขัมมิ อัจฉฐปะคะโตติ , บัดนี้เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว,
อาการกิริยาใด ๆ ของสมณะ, เราต้องทำอาการกิริยานั้น ๆ
๒. ปะระปะฏิพัทธา เม ชีวิกาติ , การเลี้ยงชีวิตของเราเนื่องด้วยผู้อื่น,
เราควรทำตัวให้เขาเลี้ยงง่าย.
๓. อัญญู เม อากัปปโป กะระณิโยติ, อาการกาย วาจาอย่างอื่น, ที่
เราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปกว่านี้ยังมีอยู่อีก มิใช่เพียงเท่านี้.

๔. กัจฉิ นุ โข เม อตฺตา สีละโต นะ อุปะวะทะตฺติ, ตัวเราเอง ตี
เตียนตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่.

๕. กัจฉิ นุ โข มัง อะนุวิจจะ วิญญู สะพรัหมะจารี สีละโต นะ อุ
ปะวะทนต์ตฺติ, ท่านผู้รู้ใคร่ควรแล้วตีเตียนเราโดยศีลได้หรือไม่.

๖. สัพเพหิ เม ปิเยปิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโวติ , เราจะละเว้น
เป็นต่างๆ คือว่าจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง.

๗. กัมมัสสะโกมฺหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธู กัมมะ
ปะภูสสะระโณ, ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา
ตัสสะ ทายาโท ภาวิสสามิตฺติ , เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน , เป็นผู้รับผล
ของกรรม, มีกรรมเป็นกำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,
เราจักทำกรรมอันใดไว้, ดีหรือชั่ว, เราจะต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น.

๘. กะถัมภูตัสสะ เม รัตตินทิวา วิติปะตันตฺติ, วันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้
เราทำอะไรอยู่.

๙. กัจฉิ นุ โข หัง สุญญาคาเร อะภิระมามีติ, เรายินดีในที่สุดหรือไม่.

๑๐. อตฺถิ นุ โข เม อุตตะริมะนุสสะธัมมา, อะละมะริยะ
ญาณะทัสสะนะวิเสโส อะธิคะโต, โสหัง ปัจฉิเม กาลे สะพรัหมะจารีหิ
ปุญฺโญ นะ มังกุ ภาวิสสามิตฺติ,
คุณธรรมอันวิเศษ, โลกุตตรกุศล, เกิดมีในตนหรือไม่, ที่จะทำให้เราเป็นผู้
ไม่เก้อเจิน, ในเวลาเพื่อนบรรพชิตถาม ในกาลภายหลัง.
อิเม โข ภิกขเว ทะสะ ธัมมา, ธรรม ๑๐ ประการนี้.
ปัพพะชิตนะ, อันบรรพชิต อะภินฺหัง ปัจจะเวกขิตฺตัพพาติ, ควรพิจารณาทุก
วัน ๆ อย่าได้ประมาทเถิด ฯ

ทำวัตรเย็น

(ผู้เป็นหัวหน้าว่าแต่ผู้เดียว)

ยะยัมพะ โข มะย้ง ณะคะวันตัง สะระณัง คคะตา , อุททิสสะ
ปัพพะชิตา โย โน ณะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะย้ง ณะคะวะโต ชัมมัง
โรเจมะ, อิมหิ สักกาเรหิ ตัง ณะคะวันตัง สะสัทชัมมัง สะสาวะกะสังฆัง
อะภิปุชชามะ.

ปัพพะภาคะนะมะการ

(นำ) หันทะทานิ มะย้งตัง ณะคะวันตัง วาจาเย อะภิกายิตุง ปัพพะภาคะ
นะมะการัญญะจะ พุทธานุสสะตินะยัญญะจะ กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ณะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทเธ.

(๓ จบ)

ตัง โข ปะนะ ณะคะวังตัง เอวัง กัลลยาโณ กิตติสัทโท อัมภุคคะโต ,
อิตปิ โส ณะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน
สุคะโต โลกะวิฑู , อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ณะคะวาติ.

(หยุดระลึกถึงคุณพระพุทธรตามสมควร)

พุทธานุสสิตี

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธานุสสิติตัง กะโรมะ เส.

พุทธรวาระหันตะวะระตาทิกุณนิกุตโต.

สุทธานุญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต.

โพเชสิ โย สุชชะนะตัง กะมะลัง วะ สุโร.

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง.

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง	สระระณัง เขมะมุตตะมัง
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
พุทธัสสาหัสมี <u>ทาโส</u> วะ	พุทโธ เม สามิกิสสะโร
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
พุทธัสสาหัง นียยาเทมิ	สระวีรัญชีวิตัญจิทัง
<u>วันทันโตหัง</u> จะริสสามิ	พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง	พุทโธ เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วิทฺเตมยยัง สัตถุ สาสะเน
พุทชัง เม <u>วันทะมานะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม	มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(พึงหมอบกราบลงพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา,
พุทฺธเ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
พุทโธ ปะฎิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทฺธเ,

(พึงนั่งคุกเข่าขึ้น)

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้สตรีว่า ทาโส วะ, วันทันตีหัง, วันทะมานายะ)

ธัมมานุสสะติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

ส้วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม , สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิ ปัสสิ
โก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

(นำ) หันทะ มะย้ง รัมมาภีคี่ติง กะโรมะ เส.

สะวากขาตะตาทิกุณะโยคะวะเสณะ เสยโย.

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกจะเกโท.

รัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี.

วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระรัมมะเมตัง.

รัมโม โย สัพพะปาณีนัง	สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ทุติยานุสสะติฏฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
รัมมัสสาหัสมิ <u>ทาโส</u> ะ	รัมโม เม สามิกิสสะโร
รัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิชาตา จะ หิตัสสะ เม
รัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ	สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
<u>วันทันโตหัง</u> จะริสสามิ	รัมมัสเสวะ สุรัมมะตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	รัมโม เม สะระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน
รัมมัง เม <u>วันทะมานะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม	มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(พึงหมอบกราบลงพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจาเย ะ เจตะสา วา,
 รัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 รัมโม ปะภูคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
 กาลันตะเร สังวะริตุง ะ รัมเม,

(พึงนั่งคุกเข่าขึ้น)

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้สตรีว่า ทาโส ะ, วันทันตีหัง, วันทะมานายะ)

สังฆานุสตะติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสตะตินะยัง กะโรมะ เส.

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย , อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

สังฆากิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆากิคีติง กะโรมะ เส.

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทียุตโต.

โยภุจฺพพิโช อะริยะปุคคะละสังคะเสฏฺโฐ.

สีลาทิสฺมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต.

วันทามะหัง ตะมะรียานะ กะณัง สุสุทฺธัง.

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง	สระระณัง เขมะมุตตะมัง
ตะตียานุสตะติฏฺฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
สังฆัสสาหัสมิ <u>ทาโส</u> วะ	สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิชาตา จะ หิตัสสะ เม
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ	สระริรัญชีวิตฺตัญจิทัง
<u>วันทันโต</u> หัง จะรัสสามิ	สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง	สังโฆ เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน
สังฆัง เม <u>วันทามาเนนะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ

สัพเพปิ อันตะรายา เม

มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(พึงหมอบกราบลงพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจาเย วั เจตะสา วา,
สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
สังโฆ ปะภูคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
กาลันตะเร สังวะริตุง วั สังฆะ,

(จบแล้วพึงนั่งราบ)

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้สตรีว่า ทาสี วั, วันทันตีหัง, วันทะมานายะ)

อะตีตะปัจจะเวกळेณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง อะตีตะปัจจะเวกळेณะปาฐัง ळेณามะ เส.

อัสสะ มะยา อะปัจจะเวกळेเตวา ยัง จีวะรัง ปะริกุตตัง, ตัง ยาวะเทวะ
สีตัสสะ ปะภูมาตายะ, อุณหัสสะ ปะภูมาตายะ, ทังสะมะกะสะวาตา
ตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะภูมาตายะ , ยาวะเทวะ หิริโกปิณะ -
ปะภูจฉาทะนัตถัง.

อัสสะ มะยา อะปัจจะเวกळेเตวา โย ปิณฑะปาโต ปะริกุตโต , โส
เนวะ ทะวายะ นะ มะทายะ นะ มัตตะนายะ นะ วัสุสะนายะ ,
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ จิตฺติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระตียา
พรัหมะจะรียนุคคะหายะ, อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูหังขามิ
นะวัลญะ เวทะนัง นะ อุปปาเทศสามิ , ยาตร้า จะ เม ळेวิสสะตี
อะนะวัชชะตา จะ ผาสูวิหาโรจาทิ.

อัมชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา ยัง เสนาสะนัง ปะริภุคฺตัง ,
ตั้ง ยาวะเทวะ สีสัสสะ ปะภูมิตายะ, อุณ्हัสสะ ปะภูมิตายะ, ทังสะมะ
กะสะวาตาคะปะสิริงสะปะ-สัมผัสสานัง ปะภูมิตายะ , ยาวะเทวะ
อุตุปะริสสะยะวิโนทะนังปะภูสิลลานารามัตถัง.

อัมชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชา
ปะริกาโร ปะริภุคฺโต, โส ยาวะเทวะ อุปปันนानัง เวยาพาธิกานัง
เวทะนานัง ปะภูมิตายะ, อัปปายัชฌะปะระมะตยาตี.

อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐะ (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส.
ชะราชัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต,

เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้.

พฺยาธัมโมมหิ พฺยาธิง อะนะตีโต,

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้.

มะระณะชัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต,

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้.

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,

เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่าจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจ
ทั้งหลายทั้งปวง.

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ
กัมมะปะภูสิสะระโณ, เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน , เป็นผู้รับผลของกรรม,
มีกรรมเป็นกำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย.

ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วาปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทอ
ภะวิสสามิ, เราจะทำกรรมอันใดไว้ ดีหรือชั่ว เราจะต้องเป็นผู้รับผลของ
กรรมนั้น.

เอวัง อัมเหหิ อะภิน्हัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, เราทั้งหลายควร
พิจารณาเนื่อง ๆ อย่างนี้แล.

เจริญกายะกะตาสะติกรรมฐานโดยสังเขป

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล.
อุทัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา.
อะโธเกสะมัตตะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป.
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ.
ปุโร นานัปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาด
	มีประการต่าง ๆ
อตฺถิ อิมัสสิมิง กายะ,	มีอยู่ในกายนี้.
เกสา คือผมทั้งหลาย	โลมา คือขนทั้งหลาย
นะขา คือเล็บทั้งหลาย	ทันตา คือฟันทั้งหลาย
ตะโจ คือหนัง	มังสัง คือเนื้อ
นะหารู คือเอ็นทั้งหลาย	อัญฐิ คือกระดูกทั้งหลาย
อัญฐิมิถุชัง เยอในกระดูก	วักกััง ม้าม
หะทะยัง หัวใจ	ยะกะนัง ตับ
กิโลมะกัง พังผืด	ปีหะกัง ไต
ปิปผาสัง ปอด	อันตัง ใสใหญ่
อันตะตุณฺณัง ใส่น้อย	อุทะริยััง อาหารใหม่

กะรีลัง	อาหารเก่า	มัตถเก	มัตถะลุงคัง	เยื่อในสมอง
ปีตตัง	น้ำดี	เสมหัง	น้ำเสลด	
ปุพโพ	น้ำเหลือง	โลหิตัง	น้ำเลือด	
เสโท	น้ำเหลือง	เมโท	น้ำมันข้น	
อัสสุ	น้ำตา	วสา	น้ำมันเหลว	
เขโพ	น้ำลาย	สิงฆานิกา	น้ำมูก	
ละสิกา	น้ำไขข้อ	มุตตัง	น้ำมูตร	
เอวะมะยัง	เม กาโย,	กายของเรา	นี่อย่างนี้.	
อุทัง	ปาทะตะลา,	เบื้องบน	แต่พื้นเท้าขึ้นมา.	
อะโร	เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำ	แต่ปลายผมลงไป.	
ตะจะ	ปะริยันโต,	มีหนัง	หุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ.	
ปุโร	น่าน์ปะการัสสะ	อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาด	
			มีประการต่าง ๆ อย่างนี้แล.	

พรหมวิหารพรณา (แปล)

(นำ)	หันทะ	มะยัง	พรั้มะวิหาระ	พระระณัง	กะโรมะ	เส.		
(เมตตา)	สัพเพ	สัตตา,	สัตว์ทั้งหลาย	ทั้งปวง.				
	อะเวรา	โหนตุ,	จงเป็นผู้	ไม่มีเวร	เกิด.			
	อัปป์ยา	ปัชฌา โหนตุ,	จงเป็นผู้	ไม่เบียดเบียน	กันเกิด.			
	อะนีมา	โหนตุ,	จงเป็นผู้	ไม่มีทุกข์	กาย ทุกข์ใจ	เกิด.		
	สุจี	อัตตานัง	ปะริหะ	รันตุ,	จงเป็นผู้	มีสุขรัก	ษาทน	เกิด.
(กรุณา)	สัพเพ	สัตตา,	สัตว์ทั้งหลาย	ทั้งปวง.				

ทุกขา ปะมุจจันตุ,
(มุทิตา) สัพเพ สัตตา,
มา ลัทธะสัมปัตติโต วิคัจฉันตุ,
(อุเบกขา) สัพเพ สัตตา,
กัมมัสสะกา,
กัมมะทายาทา,
กัมมะโยนิ,
กัมมะพันธุ,
กัมมะปะฏิสะระณา,
ยัง กัมมัง กะริสสันติ,
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา,
ตัสสะ ทายาทา ภาวิสสันติ,
สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย อย่าได้มีเวรแก่กันและกัน , จงเป็นผู้ดำรงชีพอยู่เป็น
สุขทุกเมื่อเทอญ.

กะตัง ปุญญัง พะลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ภาวันตุ เต,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงได้เสวยผลบุญ ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา
ใจ แล้วนี้เทอญ

อุทิสสะนาธิฏฐานะคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง อุทิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภาณามะ เส.

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ	อุปัชฌายาคุณฺตตะรา
อาจะริยุปะการา จะ	มาตาปีตา จะญาตะกา
ปิยะมะมัง สุริโย จันทิมา ราชา	คุณะวันตา นะราปี จะ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ	โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ	มัชฌัตตา เวกาปี จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ	ปุญฺญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวิรัง เทนตุ	จิปปัง ปาเปละ โวมะตัง
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ	อิมินา อุทิสเสนะ จะ
จิปปาหัง สุละเภ เจวะ	ตัมहुปาทานะ เลทะนัง
เย สันตानเน หินา รัมมา	ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
อุชฺฐิตตัง สะติปัญฺญา	สัลเลโข วิริยัมหิना
มารา ละภันตุ โนกาสัง	กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทธาทีปะวะโร นาโถ	รัมโม นาโถ ะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ	สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตตะมานุภาเวนะ	มาโรกาสัง ละภันตุ มา.

ปัตติทานะคาถา (แปล)

ปุญฺญัสสิทานิ กะตัสสะ	ยานันฺญฺยานิ กะตานิ เม
เตสฺสญจะ ภาคิโน โหนตุ	สัตตานันฺตาทปะมาณะกา,

ขอสัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ, จงเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญที่
ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, แลแห่งบุญทั้งหลายอื่นที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว

เย ปิยา คุณะวันตา จะ, คือ ชนเหล่าใด เป็นที่รักผู้มีคุณ
มัขัง มาตาปิตาทะโย, มีมารดาและบิดาของข้าพเจ้า เป็นต้น
ทิฏฐา เม จาปะยะทิฏฐา วา, ที่ข้าพเจ้าได้เห็นหรือแม่ไม่ได้เห็น
อัญญู มัชฌัตตะเวรีโน สัตตา ตัญญูญติ โลกัสมิง,

แลสัตว์ทั้งหลายอื่นที่เป็นกลาง และมีเวรกันตั้งอยู่ในโลก

เตกฺขมา จะตุโยนิกา, เกิดในภุมิ ๓ เกิดในกำเนิด ๔
ปัญเจกะจะตุโวการา, มีชั้น ๕ แลชั้น ๑ แลชั้น ๔
สังสะรันตา ภาวาระเว, ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยแลภพใหญ่
ญัตถัง เย ปัตติทานัมเม, สัตว์เหล่าใดทราบการให้ส่วนบุญของ
ข้าพเจ้าแล้ว

อะนุโมทนต์ุ เต สะยัง, ขอสัตว์เหล่านั้น จงอนุโมทนาเองเถิด
เย จิมัง นัปปะชานันติ, ก็สัตว์เหล่าใดยอมไม่ทราบการให้ส่วน
แห่งบุญของข้าพเจ้านี้

เทวา เตสัง นิเวทะยุง, ขอเทพทั้งหลาย ฟังแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้น
มะยา ทินนานะ ปุญญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา,

เพราะเหตุ คืออนุโมทนาบุญทั้งหลายที่ข้าพเจ้าให้แล้ว

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิน,

ขอให้สัตว์ทั้งปวง จงอย่ามีเวร อยู่เป็นสุขเสมอเถิด

เขมฺปปะทัณฺจะ ปโปปนฺตุ, แลจงถึงทางอันเกษมเถิด

เตสาสา สีชณะตัง สุภา, ขอความหวังอันดีของสัตว์เหล่านั้น

จงสำเร็จเทอญ.

พระคาถาชินบัญชร

ชยะสาสะนาคะตา พุทธา	เซตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง	เย ปิวิงสุ นระราสะภา
คัณ्हัง กะราทะโย พุทธา	อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติภูจฺจिता มัย्हัง	มัตตะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปะติภูจฺจิตโต มัย्हัง	พุทโธ ชัมโม ทะวิโรจะเน
สังโฆ ปะติภูจฺจิตโต มัย्हัง	อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อะนุรุทโธ	สารีปุตโต จะ ทักขิณ
โกณฑัญญโณ ปิภูจฺจิกัคสัง	โมคคัลลานโณ จะ วามาเก
ทักขิณ สะวะเน มัย्हัง	อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม	อุภาสุง วา มะโสตะเก
เกสันเต ปิภูจฺจิกัคสัง	สุริโยวะ ปะภังกะโร
นินโน สิริสัมปโน	โสภิตโต มุนิปุญฺคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัย्हัง ะทะเน นิจจัง	ปะติภูจฺจาสี คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ	อุปาตี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญฺจะ อิม ชาตา	นะลาญฺเฏ ติละกา มะมะ
เสตาสีติ มะหาเถรา	วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา	ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ	อังกะมัคเคสุ สัณฺจिता
ระตะนัง ปุระโต อาสี	ทักขิณ เมตตะสุตตะกััง
ระชัคกััง ปังคะโต อาสี	วาเม อังคุลิมานะกััง
ขันธะโมระปะริตคัณฺจะ	อาฏานาฎิยะสุตตะกััง

อากาศะ นะทะนัง อาลี	เสสา ปาการะสังฐิตา
ชีนา นานาพะละสังยุตตา	สัตตะ ปาการะลังกะตา
วาทาปีตาทิสัญชาตา	พาหิรัชฉัตตูปัทวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ	สะทา สัมพุททะปัญญาชะเร
ชินะปัญญาชะระมัชฌัมหิ	วิหะรันตัง มะหิตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ	เต มะหาปุริสาสะกา

อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข

ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว

ชัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ

สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย

สัทชัมมานุภาวะปาติโต จะรามิ ชินะปัญญาชะเรติ. ฯ

คำสวดปาระมี 30 ทัส

๑. ทานะปาระมีสัมปันโน, ทานะอุปะปาระมีสัมปันโน, ทานะปะระมัตตะ-
ปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๒. สีละปาระมีสัมปันโน, สีละอุปะปาระมีสัมปันโน, สีละปะระมัตตะ-
ปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ

๓. เนกขัมมะปาละมีสัมปันโน,   เนกขัมมะอุปะปาละมีสัมปันโน,
เนกขัมมะปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน   อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๔. ปัญญาปาละมีสัมปันโน,   ปัญญาอุปะปาละมีสัมปันโน, ปัญญา-
ปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา -
ปาละมีสัมปันโน อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๕. วิริยะปาละมีสัมปันโน, วิริยะอุปะปาละมีสัมปันโน, วิริยะปะระมัตตะ-
ปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมี
สัมปันโน อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๖. ขันตีปาละมีสัมปันโน, ขันตีอุปะปาละมีสัมปันโน, ขันตีปะระมัตตะ-
ปาละมีสัมปันโน เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมีสัมปันโน
อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๗. สัจจะปาละมีสัมปันโน, สัจจะอุปะปาละมีสัมปันโน, สัจจะปะระมัตตะ
ปาละมีสัมปันโน,   เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมี
สัมปันโน อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๘. อะริฎฐานะปาละมีสัมปันโน,   อะริฎฐานะอุปะปาละมีสัมปันโน,
อะริฎฐานะปะระมัตตะปาละ มีสัมปันโน ,   เมตตาไมตรี กะรุณา
มุทิตา อุเปกขาปาละมี สัมปันโน อิติปิโส   ภาคะวา ฯ
๙. เมตตาปาละมีสัมปันโน,   เมตตาอุปะปาละมีสัมปันโน,   เมตตา-
ปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา -
ปาละมีสัมปันโน อิติปิโส   ภาคะวา ฯ

๑๐. อุเพกขาปาระมีสัมปันโน, อุเพกขาอุปะปาระมีสัมปันโน, อุเพกขา
ปะระมัตตะปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเพกขา
ปาระมีสัมปันโน อิติปิโส ภาคะวา ฯ
๑๑. ทะสะปาระมีสัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมีสัมปันโน, ทะสะ-
ปะระมัตตะปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเพกขา -
ปาระมีสัมปันโน อิติปิโส ภาคะวา ฯ

พระคาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ
(ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)

๑. บูระพารัสมิง พระพุททะคุณัง บูระ พะพารัสมิง พระธัมเมตัง
บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๒. อาคะเนยัรสมิง พระพุททะคุณัง อาคะ เนยัรสมิง พระธัมเมตัง
อาคะเนยัรสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะ
ทุกขั สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร
วิวัณชัยเย สัพพะ ชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๓. ทักขิณรสมิง พระพุททะคุณัง ทักขิณรสมิง พระธัมเมตัง
ทักขิณรสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๔. พระตรีสัมมิง พระพุทธรูปคณัง พระตรีสัมมิง พระธัมเมตัง
พระตรีสัมมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๕. ปัจจิมรัสมิง พระพุทธรูปคณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง
ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๖. พายัปรัสมิง พระพุทธรูปคณัง พายัปรัสมิง พระธัมเมตัง
พายัปรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๗. อุครรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อุครรัสมิง พระธัมเมตัง
อุครรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๘. อีสานรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อีสานรัสมิง พระธัมเมตัง
อีสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๙. อากาสรรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อากาสรรัสมิง พระธัมเมตัง
อากาสรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกขั

สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๐. ปะฐะวีรัสมิง พระพุทธรูปคณัง ปะฐะวีรัสมิง พระธัมเมตัง
ปะฐะวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกจะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๑. อิมัสมิง มงคลจักรวาทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพง
แก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอะนั นตา, ราชะเสมานา
เขตเต สะมันตา, สะตะโยชะนะสะตะสะหัสนานิ พุทธะธัมมะปัจเจกะ
พุทธะ สังฆะชาละปะริกเขตเต, รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

บทสวดมนต์ย่อประจำวัคหนองสง

ชุมนุมเทวดา

สวมันตา จักกะวาเพสุ   อัถรัคัจฉันตุ เทเวตา
 สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ   สุฉันตุ สักคะโมกขะทั้ง
 สักเค กาเม จะ รูเป คิริติขะระตะเถ จันตะถิกเข วิมานะ , ทีเป รัฎฐะ จะ
 คาเม ตะรุวะนะกะหะเน เคะหะวัตถุมหิ เขตเต , ภูมมา จายันตุ เทวา
 ชะละละละวิสะเม ยักกะกันธัพพะนาคา, ตัญญันตา สันติเก ยัง มุนิวะระ
 วะจะนัง สาธะโว เม สุฉันตุ.๑

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา.๑

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

สัมพุทธะ อัญญาวิสัยจะ	ท้าวทะสัยจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสธานี	นะมามิ สิริสะธา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังฆัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันตะวา สัพเพ อุปัตทะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต.
สัมพุทธะ ปัญจะปัญญาสัยจะ	จะตุวิสะติ สะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสธานี	นะมามิ สิริสะธา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังฆัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันตะวา สัพเพ อุปัตทะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต.
สัมพุทธะ นะวุตตะระสะเต	อัญญาจัตตาฬิสะสะหัสสะเก
วิสะติสะตะสะหัสธานี	นะมามิ สิริสะธา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังฆัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันตะวา สัพเพ อุปัตทะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต.

มะหาการุณิกโก นาโถ	อัตถายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	มา โหนตุ สัพพุปัตทะวา.
มะหาการุณิกโก นาโถ	หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	มา โหนตุ สัพพูปัททะวา.
มะหาการุณิโก นาโถ	สุขายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	มา โหนตุ สัพพูปัททะวา.

นะมะการะสีททิกาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ

สามังวะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยฺนโต
ปาเปสี เขมฺมัง ชะนะตัง วินยยฺง.
พุทฺธัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาคัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสีททิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
ธัมโม ะโห โย ะวิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสี โลกัสสะ วิสุทฺธิมคคัง
นียยานิโก ธัมมะชะรัสสะ ฐาโร
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณฺโณ.
ธัมมํ ะรันตัง สีระสา นะมามิ
โมหปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสีททิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
ส้วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ.
สังฆัง ะรันตัง สิริสา นะมามิ
พุทธานุพุทฺธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.๑

นะโมการะอัญญะกัง

นะโม ะระหะโต สัมมา	สัมพุทฺธัสสะ มะहेติโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	ส้วากขาตัสเสวะ เตนิระ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ	วิสุทฺธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมัตถ์ยารัทธิสสะ	ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ	ตัสสะ วัตตุตตะยัสสะปิ
นะโมการัปปะภาเวนะ	วิกัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโมการานุภาเวนะ	สุวัตถิ โหนตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตชะนะ	วิธิมหิ โหมิ เตชะวา.๑

มังคะละสุตตะคาถา

อะเสวะนา จะ พาลานัง   ปัณทิตานัญจะ เสวะนา
ปุชา จะ ปุชะนียานัง   เอตัมมังคะละมุตตะมัง.

ปะฏิรูปปะเทศะวาโส จะ
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ
พาหุสัจฉัญจะ สิปปัญจะ
สุภาสิตา จะ ยา วาจา
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง
อะนากุลา จะ กัมมันตา
ทานัญจะ ชัมมะจะริยา จะ
อะนะวัชชานิ กัมมานิ
อาระตี วีระตี ปาปา
อัปปะมาโท จะ ชัมเมสุ
การะโว จะ นิวาโต จะ
กาลนะ ชัมมัสสะวะนัง
จันตี จะ โสวะจัสสะตา
กาลนะ ชัมมะสะกัจฉา
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ
มุญฐัสสะ โลกะชัมเมหิ
อะโสกัง วีระชัง เขมมัง
เอตาทิสานิ กัตถวานะ
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ

บุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
วินะโย จะ สุสิกขิโต
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ปุตตะทาร์สสะ สังกะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ญาคะกานัญจะ สังกะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
สันตุญฐิ จะ กะตัญญุตา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
สัพพัตถะมะปะราชาธา
ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ.๑

ระตะนะสุดตะคาธา

ยังกัญจิ วิตตัง อิระ วา หุรัง วา

ลักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะโน สะมัง อັถติ ตะถาคะเตนะ
อิหัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวັตติ โหตุ.
จะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทังฆะกา สักยะมุณี สะมาหิโต
นะ เตนะ รัมเมนะ สะมัตติ กิณฺญิ
อิหัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวັตติ โหตุ.
ยัมพุทธะเสฏฺฐโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัณฺญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิหัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวັตติ โหตุ.
เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตังปะสັตธา
จัตตารี เอตานิ ยุกานิ โหติ
เต ทักขิณฺเอยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินานิ มะหัพพะลานิ
อิหัมปิ สัจเจนะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวັตติ โหตุ.
เย สุปปะยุตฺตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ

ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมานา
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
จีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวัสสัมมัง
เต จีณะพีชา อะวิรุพหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.๑

ชั้นระประริตตะกาถา

วิรุปักเขหิ เม เมตตัง	เมตตัง เอรापะเถหิ เม
ฉัพพยาปุตเต หิ เม เมตตัง	เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ	มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ	มา กัญจิ ปาปะมาคะมา

อัมปะมาโณ พุทโธ , อัมปะมาโณ รัมโม , อัมปะมาโณ สังโฆ ,
ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ , อะหิ วิจจิกา สะตะปาที อุณณานาภี

สระพะ พุ มุ ลิกา, กะตา เม รักษา กะตา เม ประริตตา , ประฎีกะมันตุ
ภูตานิ, โส หัง นะโม ะคะวะโต, นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง.

อิติปิ โส ะคะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะ-
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู , ะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ะคะวะติ . ส้วกขาโต ะคะวะตา ัมโม ,
สันทิฏฐิโก ะกาลิโก เอหิปัสสิโก , โอปะนะยิโก ปังจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหิติ. สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุกุปะฏิปันโน
ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามิจิปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ยะทิทัง จัตตาริ
ปุริสะยูกานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา, ะสะ ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ,
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญญะลีกะระณิโย , ะนุตตะรัง
ปัญญุกเขตตัง โลกัสสาติ.๑

วัฏฏะกะปะริตตัง

อัติ โลก สีละคุโณ	สังจิง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สังเจนะ กามามิ	สังจะกิริยะมะนุตตะรัง
อวัชชิต์ว่า ัมมะพะลัง	สะริต์ว่า ปุพพะเก ชิเน
สังจะพะละมะวัสสายะ	สังจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา ะปัตตานิ	สันติ ปาธา ะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา	ชาตาเวทะ ประฎีกะมะ
สะหะ สังเจ กะเต มัยหัง	มะหาปัชชะลิโต สิธิ
วัชเชสิ โสพะสะ กะริสานิ	อุทะกัง ปัต์ว่า ยะถา สิธิ
สังเจนะ เม สะโม นัตถิ	เอสา เม สังจะปาระมีติ.๑

กระระณียะเมตตะสุดตั้ง

กระระณียะมัตถะกุสะเลนะ	ยันตั้ง สันตั้ง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
ลักโก อุชฺ จะ สุหุชฺ จะ	สุวะโจ จัสสะ มุฑฺ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ	อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ	อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุกิทธิ
นะ จะ ชุททัง สะมาจะเร กิณฺญิ	เยนะ วิณฺญฺญฺ ปะเร อุปะวะเทยฺยง
สุจิโน วา เขมิโน โหนตุ	สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตฺตติ	ตะสา วา ถาวะราวา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา	มัชฌิมา รัสสะกา อะณฺเฏกะถุลา
ทิฏฐฺฐา วา เย จะ อะทิฏฐฺฐา	เย จะทฺุเร วะสันติ อะวิทฺุเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา	สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรังฺ นิกุพเพละ	นาติมัญญะละ กัตถะจิ นัง กิณฺญิ
พฺยาโรสะนา ปะฐิเฆสัณฺญา	นาณฺเฏมะมัญญัสสะ ทุกะมิจฺเจยยะ
มาตา ยะถา นิยังฺ ปุตตัง	อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ	มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง	มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
อุทฺธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ	อะสัมพาธัง อะเวรังฺ อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรังฺ นิสินโนวา	สะยาโนวา ยะวะตัสสะวิคะตะมิทฺุโ
เอตัง สะติงฺ อะธิฏฺฐะยยะ	พรัหฺมะเมตตังวิหารัง อิระมาหุ
ทิฏฐิณฺจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา	ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง	นะหิ ชาตุ กัปปะเสยยังฺ ปุณะเรตีติ.

อาถรรพณ์ประริตตั้ง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ	จักขุมนันตัสสะ สิริมะโต
สิขิสสะปี นะมัตถุ	สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภูสสะ นะมัตถุ	นะหาคะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ	มาระเสนปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ	พราหะมณัสสะ วุสิมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ	วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังกิระสัสสะ นะมัตถุ	สัักยะปุตตัสสะ สิริมะโต
โย อิมัง ชัมมะมะเทเสติ	สัพพะทุกขาปะนุทธะนัง
เย จาปี นิพพุตา โลก	ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา	มะหันตา วิตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง	ยัง มะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง	มะหันตัง วิตะสาระทัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง	พุทชัง วันทามะ โคตะมันติ.

อังกุลิมาละประริตตั้ง

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย ชาติยา ชาโต , นาภิขานามิ สัจจิจจะ
ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา , เตะนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหนตุ
โสตถิ คัพภัสสะ.

โพชฌังโค สะติสังขาโต	ชัมมานัง วิจะโย ตะธา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ	โพชฌังคา จะ ตะธาปะเร

สละมาธูปกษะโพชฌังคา

มุณินา สัมมะทักขาคา

สังวัตตันติ อภิญญาเย

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ

คิลานะ ทุกขิตะ ทิสฺวา

เต จะ ตัง อะภินันทิสฺวา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เอกะธา ชัมมะราชาปี

จุนทักเถเรนะ ตัญญูเย

สัมโมทิสฺวา จะ อาพาธา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา

มัคคาหะตะกิเลสา วะ

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

สัตเตเต สัพพะทัสสินา

ภาวิตา พะหุลีกะตา

นิพพานายะ จะ โพธิยา

โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

โมคคัลลันญะจะ กัสสะปัง

โพชฌังเก สัตตะ เทสะยิ

โรคา มุจจิงสุ ตังขิเณ

โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

เคลัญญูนาภิปิโต

กะณาเปตฺวานะ สาทะรัง

ตัมहा วุฏฐาสิ ฐานะโส

โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

ติณณันนัมปิ มะเหลนัง

ปัตตานุปัตติชัมมะตัง

โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง

เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
 นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตยา
 อิมัง โส ประติตัง กัตถวา โมโร จะระติ เอสะนา.
 อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
 หะริสสะวัณโณ ประฐะวีปปะภาโส
 ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ประฐะวีปปะภาสัง
 ตะยัชชะ กุตตา วิหะเรมุ รัตติง
 เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะชัยเม
 เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
 นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
 นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตยา
 อิมัง โส ประติตัง กัตถวา โมโร วาสะมะกัปปะยิตติ.

อะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง พุทธานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ.

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง รัมมานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ.

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง สังฆานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ.

สักกัตถวา พุทธะระตะนัง โยสะถัง อุตตะมัง ะรัง
 หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
 นัสสันตูปัททะวา สัพเพ ทุกขา วุปะสะเมนตุ เต.

สั ก กั ต์ ว า ชั ม ม ะ ร ะ ต ะ นั ง
ปะ ริ พ า หุ ป ะ ส ะ ม ะ นั ง
นั ส สั น ตุ ปั ท ะ ว า สั พ เเพ

สั ก กั ต์ ว า สั ง ฆ ะ ร ะ ต ะ นั ง
อา หุ เเน ย ยั ง ปา หุ เเน ย ยั ง
นั ส สั น ตุ ปั ท ะ ว า สั พ เเพ

โ อ ส ะ ถั ง อุต ต ะ มั ง ว ะ รั ง
ชั ม ม ะ เตะ เชน ะ โ ส ต ถิ น า
ภ ะ ย า วุ ป ะ ส ะ เหม น ตุ เตะ .

โ อ ส ะ ถั ง อุต ต ะ มั ง ว ะ รั ง
สั ง ฆ ะ เตะ เชน ะ โ ส ต ถิ น า
โ ร ค า วุ ป ะ ส ะ เหม น ตุ เตะ .

เทวะตาอุยะโยชะนะกาถา

ทุ ก ขั ป ั ต ต า จ ะ นิ ท ทุ ก ขา
โ ส กั ป ั ต ต า จ ะ นิ ส โ ส ก า
เอ ต ตา ว ะ ตา จ ะ อัม เห หิ
สั พ เเพ เท วา นุ โ น ทั น ตุ
ทา นั ง ทะ ทั น ตุ สั ท ธา ยะ
ภ าว ะ น า ภิ ระ ตา โ ห น ตุ
สั พ เเพ พุ ท ธา พ ะ ลั ป ั ต ต า
อ ะ ระ หั น ตา นั อู จ ะ เตะ เชน ะ

ภ ะ ว ะ ตุ สั พ ะ มั ง ค ะ ลั ง
สั พ ะ พุ ท ธา นุ ภ า เวน ะ

ภ ะ ว ะ ตุ สั พ ะ มั ง ค ะ ลั ง
สั พ ะ ชั ม มา นุ ภ า เวน ะ

ภ ะ ว ะ ตุ สั พ ะ มั ง ค ะ ลั ง
สั พ ะ สั ง มา นุ ภ า เวน ะ

ภ ะ ยั ป ั ต ต า จ ะ นิ พ ภ ะ ย า
โ ห น ตุ สั พ เเพ ปิ ปา ณี โ น
สั ม ภ ะ ตั ง ปุ ญ ญ ะ สั ม ป ะ ทั ง
สั พ ะ สั ม ป ั ต ติ สิท ธิ ย า
สี ลั ง รั ก ขั น ตุ สั พ ะ ทา
กั จ ฉั น ตุ เท ว ะ ตา ค ะ ตา .

ป ัจ เจ กานั อู จ ะ ยั ง พ ะ ลั ง
รั ก ขั ง พั น ธิ มิ สั พ ะ โ ส .

รั ก ขั น ตุ สั พ ะ เท ว ะ ตา
สะ ทา โ ส ต ถิ ภ ะ วั น ตุ เตะ .

รั ก ขั น ตุ สั พ ะ เท ว ะ ตา
สะ ทา โ ส ต ถิ ภ ะ วั น ตุ เตะ .

รั ก ขั น ตุ สั พ ะ เท ว ะ ตา
สะ ทา โ ส ต ถิ ภ ะ วั น ตุ เตะ .

นักขัตตยะกษะภูตานัง	ปาป็คคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว.
นักขัตตยะกษะภูตานัง	ปาป็คคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว.
นักขัตตยะกษะภูตานัง	ปาป็คคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว.

ถวายเป็นพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (ว่า ๓ จบ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ , วิชชาจะระณะ-
 สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู , อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา-
 เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวะติ . สักกขาโต ภะคะวะตา ชัมโม ,
 สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก , โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ-
 วิญญูหิติ. สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุชุปะฏิปันโน
 ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
 สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ยะทิทัง
 จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา , เอสะ ภะคะวะโต
 สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณิโย ,
 อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.ฯ

พาหุง สะหัสสะมะณีมิมิตะสาวุรันตัง
 คีร์เมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ทานาทิรัम्मะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิญฺจณิตะสัพพะรัตติง
โฌรัมปะนาพะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นาพาकिริง กะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทาทุณฺณตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคกะมะติหัตถะสุทาทุณฺณตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังकुลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัถ்வานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินิยา
จิฏฺฐายะ พุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหาเย มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันทะนันทะภูชะกัง วิพุชัง มะหิทฺธิง
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธิประเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทูกคาหะทิกฺกุฏิกฺขะเคนะสุทฺถุระหัตถัง

พรัหมัง วิสุทฺธิชุตฺติมิทฺธิพะกาภิธานัง

ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปี พุทฺธะชะยะมังคะละอัญญะคาถา

โย วาจะโน ทินะทีเน สะระเต มะตันที

หิตฺวานะเนกะวิวิธานิ จุปฺปทะวานิ

โมกขัง สุขัง อะชิตะเมยยะ นะโร สะปฺปญฺโญฯ

มะหาการุณิกโก นาโถ	หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล	สักยานัง นันทิวาทมะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ	ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก	สีเส ปะฐะวีโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทฺธานัง	อัครปปัตโต ปะโมหะติฯ
สุณักขัตตัง สุมังคะลัง	สุปะภาตัง สุหุฏฺฐิตัง
สุชะโร สุมุหุตโต จะ	สุยฺยัญฺจ พรัหมะจาริสู
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง	วาจากัมมัง ปะทักขิณัง

ปะทักจิณัง มะโนกัมมัง   ปะณิธี เต ปะทักจิณา
ปะทักจิณานิ กัตถวานะ   ละภันตตเถ ปะทักจิเณ.๑

อนุโมทนาวิธี

ยะถา วาริวะหา ปุรา   ปะริปุเรนติ สาคะรัง
เอวะเมวะ อิตโต ทินนัง   เปตานัง อูปะกัปปะติ
อิฉิตัง ปัตติตัง ตุมหัง   จิปปะเมวะ สะมิชณะตุ
สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปา   จันโท ปันณะระโส ยะถา
มะณิ โชติระโส ยะถา.๑

รับพร้อมกัน

สัพพีติโย วิวัชชันตุ   สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภาวัตวันตะรายो   สุชี ทีฆายุกอ ภาวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ   นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร รัมมา วัฑฒันติ   อายุ วัลโลณ สุขัง พะลัง.

อัคร์ปะสาทะสุตตะกาถา

อัคร์คะโตเว ปะสันนानัง   อัคร์คัง รัมมัง วิชานะตัง
อัคร์เค พุทเธ ปะสันนानัง   ทักจิเณยเย อะนุตตะเร
อัคร์เค รัมเม ปะสันนानัง   วิราคุปะสะเม สุขเ
อัคร์เค สังฆะ ปะสันนानัง   ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร
อัคร์คัสสัมมิง ทานัง ทะทะตัง   อังคัง ปุญญัง ปะวัฑฒะติ

อัครกัณฑ์ อายุ จะ วัฒนโณ จะ
อัครกัณฑ์สะ ทาตา เมธาวิ
เทวะภูโต มะนุสโส วา

ยะโส กิตติ สุขัง พระลัง
อัครกะธัมมะสะมาหิโต
อัครกัณฑ์ปโต ปะโมหะตีติ.

เกษียณโมทนาคาถา

อัครกัณฑ์ตั้งมุข อัญญา	สาวิตติ ฉันทะโส มุขัง
ราชา มุขัง มะนุสสานัง	นะทีนัง สาคะโร มุขัง
นักขัตตานัง มุขัง จันโท	อาทิจโจ ตะปะตัง มุขัง
ปุญญะมากังขะมานานัง	สังโฆ เว ชะยะตัง มุขัง
ภะณิสสามะ มะยัง คาลา	กาละท้านปะปะทีปิกา
เอตา สุณันตุ สักกัจจิง	ทายะกา ปุญญะกามิโน.

กาละท้านะสุตตะคาถา

กาเล ทะทันทิ สะปัญญา	วะทัญญู วีตะมัจจะรา
กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ	อุชุกุเตสุ ตาทิสู
วิปะสันนะมะนา ตัสสะ	วิปูลา โหติ ทักขิณา
เย ตัตถะ อะนุโมทันทิ	เวยยาวัจจิง กะโรนติ วา
นะ เตะนะ ทักขิณา โอนา	เตปี ปุญญัสสะ ภากิโน
ตัสมา ทะเท อัมปะภูวานะจิตโต	อัตถะ ทินนัง มะหัพพะลัง
ปุญญานิ ปะระโลกัสสิมิง	ปะติฏฐา โหนติ ปาณินันติ.

วิหาระทานะคาถา

สี่ตั้ง อุณ्हัง ปะภูหันทิ	ตะโร วาพะมิกานิ จะ
สิริงสะเป จะ มะกะเส	สิสิเร จาปี วุฏฐโย
ตะโต วาตาตะโป โฆโร	สัจจชาโต ปะภูหัญญะติ
เลณัตถัญจะ สุขัตถัญจะ	ฌายิตุง จะ วิปัสสิตุง
วิหาระทานัง สัมผัสสะ	อัครัง พุทเธหิ วัณณิตัง
ตัสมา หิ ปันนทิตो โปโส	สัมปัสสัง อตตะมัตตะโน
วิหาเร การะเย รัมเม	วาสะเยตตะ พะหุสสุเต
เตสัง อันนัญจะ ปานัญจะ	วัตตะเสนาสะนานิ จะ
ทะเทยยะ อุชุกุเตสุ	วิปปะสันเนนะ เจตะสา
เต ตัสสะ ชัมมัง เทเสนติ	สัพพะทุกขาปะนุทธะนัง
ยัง โส ชัมมะมิชัญญายะ	ปะรินิพพาตะยะนาสะโวติ.

ทเวตาภิสัมมันตะนะคาถา

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภูมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
 สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภาวันตุ
 อะโถปี สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
 สุภาสิตัง กิญจิปิ โว ภาณมุ
 ปุญญะ สะตุปปาทะกะรัง อะปาปัง
 ชัมมุปะเทสัง อะนุการะกานัง
 ตัสมา หิ ภูตานิ สะเมนตุ สัพเพ

เมตตัง กะโรละ มานุสิยา ปะชาเย
ภูเตสุ พาพหัง กะตะภัตติกาเย
ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลิง
ปัจโจปะการัง อะภิกังขะมานา
เต โข มะนุสสา ตะนุกานุกา
ภูตา วิเสเสนะ มะหิททิกา จะ
อะทิสสะมานา มะนุเชหิ ญาตา
ตัสมา หิ เน รักขะละ อัมปะมัตตา.

เทวะตาทิสสะทักษิณานุโมทนาคาถา

ยัสมิง ปะเทเส กัมเปติ	วาสัง ปันนิตะชาติโย
สีละวันเตตตะ โภเชตฺวา	สัณฺญะเต พรหมะจาริโน
ยา ตัตตะ เทวาตา อาสุง	ตาสัง ทักขิณะมาทิสะ
ตา ปุชิตา ปุชะยันติ	มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อะนุกัมปันติ	มาตา ปุตตัง วะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส	สะทา ภัทฺธานิ ปัสสะติ.

โภชนะทานานุโมทนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร	วัณณะโท ปะฏิภาณะโท
สุขัสสะ ทาตา เมธาวิ	สุขัง โส อะธิคัจฉะติ
อายุง ทตฺวา พะลัง วัณณัง	สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท

ที่ฌายู ยะสะวา โหติ

ยัตถะ ยัตถุปะปัชชะตีติ.

อาทิสุตตะคาถา

ภุตตา โภคา ภาฎา ภัจจา	วิติณณา อาปะทาสุ เม
อุทธัคคา ทักขินา ทินนา	อะโถ ปัญจะ พะลี กะตา
อุปป์ฐิตา สีละวันโต	สัณญะตา พรหมะจาริโน
ยะทัตถัง โภคะมิจเฉยยะ	ป็นทิตโต ฆะระมาวะสัง
โส เม อัตโถ อะนุปปัตโต	กะตัง อะนะนุตาปิยัง
เอตัง อะนุสสะรัง มัจโจ	อะริยะธัมเม ฐิตโต นะโร
อิเฐวะ นัง ปะสังสันติ	เปจจะ สักเค ปะโมทะตีติ.

ติโรกุกททะกัณณะปัจฉิมะภาค

อะทาสี เม อะกาสิ เม	ญูติ มิตตา สะขา จะ เม
เปตานัง ทักขินัง ทัชชา	ปุพเพ กะตะมะนุสสะรัง
นะ หิริธณัง วา โสโก วา	ยา วัณญู ปะริเทวะนา
นะ ตัง เปตานะมัตถายะ	เอวัง ติฏฐันติ ญูตะโย
อะยัญจะ โข ทักขินา ทินนา	สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา
ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ	ฐานะโส อุปะกัปปะติ
โส ญูติธัมโม จะ อะยัง นิตัสสิโต	
เปตานะ ปุชา จะ กะตา อุพารา	
พะลัญจะ ภิกขุณะมะนุสสะปะทินนัง	

ตุมเหหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกันติ.

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ, สัพพะธัมมานุภาเวนะ, สัพพะสังฆานุภาเวนะ
พุทธรระตะนัง ธัมมระตะนัง สังฆระตะนัง , ตินฺถนัง ระตะนानัง
อานุภาเวนะ, จะตุราสีตีสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ, ปิฎะกัตตะยานุ
ภาเวนะ, ชินะสาวกานุภาเวนะ, สัพเพ เต โรคา , สัพเพ เต ภะยา ,
สัพเพ เต อันตะรายา , สัพเพ เต อุปัททะวา , สัพเพ เต ทุนนิมิตตา ,
สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ , อายุวัทตะโก ณะนะวัทตะโก,
สิริวัทตะโก ยะสะวัทตะโก พะละวัทตะโก วัณณะวัทตะโก ,
สุขะวัทตะโก โหตุ สัพพะทาฯ

ทุกจะโรคะภะยา เวรา	โสกา สัตตุ จุปีททะวา
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ จะ เตชะสา
ชะยะสิทธิ ณะนัง ลาภัง	โสตถิ ภาคะยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ	โภคัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ	ชีวะสิทธิ ภาวันตุ เต.

มงคลจักรวาฬน้อย (ย่อ)

ระตะนัตตะยานุภาเวนะ	ระตะนัตตะยะเตชะสา
ทุกจะโรคะภะยา เวรา	โสกา สัตตุ จุปีททะวา
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะ เสสะโต

ชะยะสิทธิ ธารัง ลาภัง
สิริ อายุ จะ วัฒนโณ จะ
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ

โสดถิ ภาคะยัง สุขัง พะลัง
โภกัง วุทฒิ จะ ยะสะวา
จีวะสิทธิ ภาวันตุ เต.

ธัมมะสังกัณเฑาะฏิกะ

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลาธัมมา อัปปายะกะตา ธัมมา ฯ
สุขาเย เวทะนายะ สัมปะยุตตะตา ธัมมา ทุกขาเย เวทะนายะ
สัมปะยุตตะตา ธัมมา อะทุกขะมะสุขาเย เวทะนายะ สัมปะยุตตะตา ธัมมา
วิปากา ธัมมา วิปาเกธัมมะธัมมา เนะวิปาเกนะวิปาเก
ธัมมะธัมมา ฯ

อุปาทินนุปาทานิยา ธัมมา อะนุปาทินนุปาทานิยา ธัมมา
อะนุปาทินนาอนุปาทานิยา ธัมมา ฯ
สังกัณเฑาะฏิกะสังกัเลสิกา ธัมมา อะสังกัณเฑาะฏิกะสังกัเลสิกา ธัมมา
อะสังกัณเฑาะฏิกะสังกัเลสิกา ธัมมา ฯ

สะวิตักกะสะวิจารา ธัมมา อะวิตักกะวิจาระมัตตะตา ธัมมา
อะวิตักกะวิจารา ธัมมา ฯ

ปีติสะหะคะตะตา ธัมมา สุขะสะหะคะตะตา ธัมมา อุเปกขาสะหะคะตะตา
ธัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพะตา ธัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพะตา ธัมมา
เนะทัสสะเนนะ นะภาวะนายะ ปะหาตัพพะตา ธัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพะเหตุกา รัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพะ -
เหตุกา รัมมา เนวะทัสสะเนนะ นะภาวะนายะ ปะหาตัพพะเหตุกา
รัมมา

อาจะยะคามิโน รัมมา อะปะจะยะคามิโน รัมมา เนวาจะยะคามิโน
นาปะจะยะคามิโน รัมมา ฯ

เสกขา รัมมา อะเสกขา รัมมา เนวะเสกขานาเสกขา รัมมา ฯ
ปะริตตะตา รัมมา มะหัคคะตา รัมมา อัปปะมาณา รัมมา ฯ
ปะริตตารัมมะณา รัมมา มะหัคคะตารัมมะณา รัมมา
อัปปะมาณารัมมะณา รัมมา ฯ

หีนา รัมมา มัชฌิมา รัมมา ปะณีตา รัมมา ฯ
มังถัตตะนิยะตา รัมมา สัมมัตตะนิยะตา รัมมา อะนิยะตา รัมมา
มัคคารัมมะณา รัมมา มัคคะเหตุกา รัมมา มัคคาธิปะติโน รัมมา
อุปปันนา รัมมา อะนุปปันนา รัมมา อุปปาติโน รัมมา ฯ
อะตีตา รัมมา อะนาคะตา รัมมา ปัจจุปปันนา รัมมา ฯ
อะตีตารัมมะณา รัมมา อะนาคะตารัมมะณา รัมมา ปัจจุปปันนารัม
มะณา รัมมา ฯ

อัมมัตตะตา รัมมา พะหิทธา รัมมา อัมมัตตะพะหิทธา รัมมา ฯ
อัมมัตตารัมมะณา รัมมา พะหิทธารัมมะณา รัมมา อัมมัตตะ -
พะหิทธารัมมะณา รัมมา ฯ

สะนิตัสสะนะสัปปะภูงา รัมมา อะนิตัสสะนะสัปปะภูงา รัมมา
อะนิตัสสะนาปปะภูงา รัมมา ฯ

พระมหาปัญญา

เหตุปัจจะโย, อารัมมะณะปัจจะโย, อะธิปะติปัจจะโย,
อะนันตะระปัจจะโย, สมะนันตะระปัจจะโย, สะหะชาตะปัจจะโย,
อัญญะมัญญะปัจจะโย, นิสสะยะปัจจะโย, อุนิสนิสสะยะปัจจะโย,
ปุเรชาตะปัจจะโย, ปัจฉาชาตะปัจจะโย, อาเสวะนะปัจจะโย, กัมมะ-
ปัจจะโย, วิปากะปัจจะโย, อาหาระปัจจะโย, อินทริยะปัจจะโย,
ฌานะปัจจะโย, มัคคะปัจจะโย, สัมปะยุตตะปัจจะโย, วิปะยุตตะ-
ปัจจะโย, อัตถิปัจจะโย, นัตถิปัจจะโย, วิคะตะปัจจะโย, อะวิคะตะ-
ปัจจะโย. ๑

บังสุกุลตาย

อนิจจา วัตะ สังขารา	อุปปาทะวะยะธัม มิโน
อุปปัชชิต्ฐา นิรุชฌินติ	เตสัง วุปะสะโส สุโข,
สัพเพ สัตตา มะรันติ จะ	มะริงสุ จะ มะริสสะเร
ตะเถวาหัง มะริสสามิ	นิตถิ เม เอตถะ สังสะโย. ๑

บังสุกุลเป็น

อะจิริง วัตะยัง กาโย	ปะฐะวัง อะธิเสสสะติ
นุทโท อะเปตะวิญญาโณ	นิรัตถังวะ กะลิงกะรัง. ๑

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปญฺจะ
สีตานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปญฺจะ สีตานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปญฺจะ สีตานิ ยาจามะ

คำสมาทานศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

(พระท่านว่า ติสระณคมนํ นิฏฐิตํ รัับว่า อาม ภนฺเต) หรือบางที่พระท่านอาจจะ
ไม่ว่า เราใช้ได้ทั้งสองอย่าง (พิธีราษฎร์กับพิธีหลวงต่างกัน)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต)

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เขามิได้ให้)

๓. กามเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท ประพฤติผิดในกาม)

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการพูดเท็จ)

๕. สุรามะระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากน้ำเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท)

(พระสรูปว่า) อิมานิ ปญจ สิกขาปทานิ สีเลน สุคติ ยนฺติ สีเลน โภคสมุปทา สีเลน นิพฺพุตี ยนฺติ ตสฺมา สีลํ วิโสชเย.

คำอาราธนศีล ๘

มะยัง ภันเต ติสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ
ทฺติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ

คำสมาทานศีล ๘ (หรือศีลอุโบสถ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทฺติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทฺติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทฺติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

(พระท่านว่า) ติสฺรณคฺคณํ นิฏฺฐิตํ. รัปพร้อมกันว่า อามะ ภันเต.)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต)

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เขาไม่ได้ให้)

๓. อะพรหมจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นการกรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์)

๔. มุสาวทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการพูดเท็จ)

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากน้ำเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่ง
ความประมาท)

๖. วิกาละโภชนะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล)

๗. นัจจะกิตะวาทิตะวิสุกะทัตสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิญ-
สะนัญฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฟ้อนรำ ขับร้อง ประโคมดนตรี
และการเล่น และเว้นจากการดูใบ้ ทัดทรง ประดับอันเป็นที่ตั้งแห่งการ
แต่งตัวด้วยระเบียบดอกไม้ ของหอมเครื่องหอมเครื่องทา)

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการนั่งหรือนอนบนที่นั่งที่นอนสูง
หรือที่นั่งที่นอนใหญ่)

(พระท่านสรุปว่า) อิมัง อัญจันตะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ.

(คำแปล) ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งอุโบสถ อันประกอบไปด้วยองค์ ๘
ประการ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้วนี้ เพื่อจะรักษาไว้ให้ดี มิให้ขาดมิให้

ทำลาย สิ้นวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลานั้น ขอกุศลผลบุญอันนี้ จงเป็นอุปนิสัย เป็นปัจจัยแห่งพระนิพพานเทอญ. (หยุดเพียงนี้)

(ต่อไปพระสงฆ์ว่า) อิมานิ อฏฐ สิกขาปทานิ อุโปสถสีลวเสน สาธุกัมภตฺวา อปฺปมาเทน รกฺขิตพฺพานิ. (รับพร้อมกันว่า อามะ ภันเต)

(พระสงฆ์ว่า) อิมานิ อฏฐ สิกขาปทานิ สีเลน สุคตฺติ ยนฺติ , สีเลน โภคสมฺปทา, สีเลน นิพฺพุตฺติ ยนฺติ ตสฺมา สีลํ วิโสธเย. (รับว่า สาธุ ๓ หน)

การขอวชเนกขัมมะ (ชีพรามณ์)

เบื้องต้นเตรียมขัน ๘ นุ่งห่มผ้าขาว ส้ารวมกาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อย นั่งท่าเทพพระนมนมประนมมือกราบลง ๓ ครั้ง ตั้งนะโม ๓ จบ เปล่งวาจาพร้อมกันดังต่อไปนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ะกะวะวา พุทฺธัง ะกะวันตัง อะภิวาเทมิ.

สวากขาโต ะกะวะเตตา ชัมโม ชัมมัง นะมัสสามิ.

สุปะฏิปันโน ะกะวะเตโต สวาระกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ.

คำขอวช

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ะกะวะวันตัง สะระณัง กัจฉามิ, ชัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ, อชชะตักเค ปานุเปตัง สะระณัง คะตัง.

ทฺตุยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ะกะวะวันตัง สะระณัง กัจฉามิ, ชัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ, อชชะตักเค ปานุเปตัง สะระณัง คะตัง.

ตะติขัมปาหัง ภันเต, สุจิระประรินิพพุตัมปิ, ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง
คัจฉามิ, ฐัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ,
อัชชะตักเค ปานุเปตัง สาระณัง คะตัง.

คุณสมบัติของอุบาสกอุบาสิกา

คำว่า อุบาสกหรืออุบาสิกา นั้น แปลว่า ผู้เข้าไปนั่งใกล้หรือผู้อยู่ใกล้พระรัตนตรัย คือผู้ยอมรับนับถือพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึกของตนตลอดเวลา ใฝ่ใจสนใจอยู่แต่ในสามสิ่งนี้เท่านั้น และผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกาพึงประกอบด้วยคุณสมบัติ ๕ ประการนี้ คือ

๑. **มีศรัทธามั่นคง** คือมีความเชื่อความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยไม่จีจาง ไม่คลอนแคลนถึงจะมีเหตุให้ขาดศรัทธาบ้างบางขณะ ก็ไม่หวั่นไหวคลอนแคลนไปตามเหตุ นั้น ๆ เช่น มีคนดูพระพุทธองค์ให้ได้ยินก็ยังมั่นคงด้วยศรัทธาในพระพุทธองค์อยู่ ไม่เกิดความสงสัยแคลงใจว่าที่เขายูคนั้นเป็นจริงหรือไม่ ดังนี้ เป็นต้น

๒. **มีศีลบริสุทธิ์** คือพยายามรักษาศีลของตนที่สมาทานมาแล้วให้หมดจด ไม่ให้ขาดไม่ให้ทะลุ ไม่ให้ค้าง ไม่ให้พร้อย รักษาไว้เท่าชีวิตของตน ถึงจะมีเหตุให้ต้อง ละเมิดก็พยายามหลีกเลี่ยงเหตุอันนั้นไป

๓. **ไม่ถือมงคลตื่นข่าว** คือไม่เชื่อถือฤกษ์ยาม เเคราะห์ มงคลภายนอกต่าง ๆ เป็นต้น เพราะสิ่งเหล่านี้พระพุทธองค์ตรัสว่าหาจะมีอิทธิพลทำให้เป็นคนดีคนเลวคนรกรกขึ้น สวรรค์ได้ไม่ กลับทำให้งมงายยิ่งขึ้น ห่างจากธรรมที่แท้จริงมากขึ้น ไม่ให้เป็นคนหูเบา เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ หรือถามท่านผู้รู้เสียก่อนเชื่อไม่เชื่อ กรรมคือ การกระทำของตัวเท่านั้นว่า ตัวทำกรรมไว้เช่นไรต้องได้รับผลเช่นนั้นแน่ ให้เชื่อว่าคน เกิดมามีกรรมติดตัวมาทุกคน ให้เชื่อว่าคำสอนพระพุทธศาสนานี้เป็นทางให้พ้นทุกข์ได้ จริง เป็นต้น

๔. **ไม่แสวงบุญนอกเขตพระพุทธศาสนา** คือ ไม่คล้อยตามพิธีกรรมซึ่งเป็น ของต่างศาสนา ไม่ทำตามลัทธิอันใดที่ขัดต่อความดีงามที่ขัดต่อพระพุทธศาสนา

๕. **บำเพ็ญแต่บุญในพระพุทธศาสนา** คือมุ่งแสวงบุญตามหลักคำสอนของ พระพุทธองค์เท่านั้น เช่น ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ประด้วยเมตตา กรุณา มีความ กตัญญูกตเวทิต่อผู้มีพระคุณ เป็นต้น เพราะการประพฤติเช่นถือว่าเป็นบุญใน

พระพุทธศาสนา ทั้ง ๕ ประการนี้ จัดเป็นคุณสมบัติของอุบาสกอุบาสิกา อันผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกาพึงปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด เพื่อความเป็นอุบาสกอุบาสิกาอย่างสมบูรณ์ เพื่อสำเร็จประโยชน์ตามที่ต้องการ ถ้าขาดไปเสียข้อใดข้อหนึ่งก็จะทำให้ขาดคุณสมบัติไป ทำให้เป็นอุบาสกอุบาสิกาไม่สมบูรณ์

อนึ่ง ผู้ประกอบด้วยวิบัติ ๕ ประการต่อไปนี้ ไม่จัดเป็นอุบาสกอุบาสิกาในพระพุทธศาสนาเลย คือ

๑. มีศรัทธาไม่มั่นคง
๒. มีศีลไม่บริสุทธิ์
๓. ชอบถือนงคตขึ้นข่าว
๔. แสวงหาบุญนอกเขตพระพุทธศาสนา
๕. ไม่ทำบุญในพระศาสนา

การค้าขายต้องห้ามสำหรับอุบาสกอุบาสิกา

๑. การค้าเครื่องประหาร คือ ค้าขายอาวุธอันเป็นเครื่องมือสำหรับฆ่าสัตว์ เบียดเบียนสัตว์ทุกชนิด เช่น ปืน หอก ดาบ แห อวน ลอบ เป็นต้น ส่วนเครื่องมือ เช่น มีด ขวาน สิ่ว จอบ เสียม และสิ่งอื่น ๆ อันเป็นเครื่องประกอบในการทำมาหากิน ถึงจะใช้เป็นอาวุธประหารสัตว์ได้ก็ไม่ห้าม ค้าขายได้ตามใจชอบ แต่ถ้ามุ่งค้าใช้เป็นเครื่องประหารท่านห้าม

๒. ค้าขายมนุษย์ คือการหลอกลวงมนุษย์ไปขาย การขายทาส การตั้งสำนักบ่าเรอขาย เป็นต้น จัดเป็นค้ำมนุษย์ทั้งสิ้น

๓. ค้าขายสัตว์เป็น ๆ สำหรับฆ่าเป็นอาหาร คือการค้าขายสัตว์ที่เอาน้ำเนื้อมาทำเป็นอาหาร เช่น หมู เป็ด ไก่ โค กระบือ ปลา นก เป็นต้น แต่ถ้าเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ใช้งาน ถึงจะมีเนื้อเป็นอาหารก็ตามเลี้ยงไว้เพื่อทำงาน ขายไปเพื่อให้เลี้ยงใช้งานไม่นับเป็นค้าขายในข้อนี้

๔. ค้าขายน้ำเมา คือ ค้าขายเครื่องดองของเมาซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความประมาทได้ทุกชนิด แต่ถ้าเป็นจำพวกยาดองสุราหรือยาอื่นใดที่มีของมีนเมาเจือปนอยู่ ซึ่งเป็นยารักษาโรคเป็นต้น ก็ค้าขายได้

๕. ค้าขายยาพิษ ที่ท่านห้ามค้าขายครั้งนี้ เพราะการค้าเช่นนี้เป็นไปเพื่อเบียดเบียนสัตว์อื่น บั่นทอนความสุขของผู้อื่นแสดงถึงความเหี้ยมโหดและสนับสนุนให้

ผู้อื่นทำความผิดโดยอ้อม และที่สำคัญเป็นการป้องกันเกียรติยศของอุบาสกอุบาสิกาใน
พระพุทธศาสนา ไม่ให้ทำอย่างคนสามัญกรรมคาเพราะถ้าไปค้าขายสิ่งเหล่านี้เข้า จะเป็น
การนำเกลียดน่าชังไม่สมควรอย่างยิ่ง ดังนั้นท่านจึงห้ามไว้ อุบาสกอุบาสิกาผู้หวัง
ความสุขความเจริญแก่ตัวและชื่อเสียงของพระพุทธศาสนาแล้ว พึงเว้นจากการค้าขายแบบ
นี้เถิด

คำอธิษฐานก่อนนั่งสมาธิ

ข้าพเจ้าจะเจริญกัมมัฏฐานภาวนา บูชาพระรัตนตรัยอุดม
สังฆมทศบารมีธรรม บำเพ็ญอุททิบาททั้งสี่
บ่มอินทรีย์ให้แก่โดยกาล สंहารนิวรรณห้าให้เหือดหาย
สืบสายวิตก วิจารณ์ ปิติ สิริรวมสุขเอกัคคตา
ต่อมาให้ถึงฉานสี่ พร้อมด้วยวสีทั้งห้า
เต็มมรรคาพระอริยมังคิ ล้างธุลีกิเลสให้เสื่อมสูญ
ตัดมูลอาสวะอนุสัย ห่างไกลสังโยชน์ทั้งปวง
ล่วงถึงประโยชน์ยิ่งใหญ่ ขอคุณพระรัตนตรัย
คุณไท้อธิราชเทวา คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์
คุณความดีทุกประการ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าพเจ้า
บรรเทาทุกข์ร้อนให้เหือดหาย ทำร้ายมารห้าให้พินาศปราศจาก
ภัยอันตรายนิรันดร์ เกษมสันต์ประสพสิ่งเสมอใจสม
ดั่งความมุ่งหมาย ฌ กาลบัดนี้เทอญ

ศีล อานิสงส์และโทษของการผิดศีล ๕

ศีล คืออะไร ?

การสำรวมกาย วาจา ให้เรียบร้อย คือศีล

ศีลข้อที่ ๑ ปาณาติบาต การฆ่าสัตว์ หรือการมุ่งร้ายทำลายผู้อื่น

องค์ประกอบที่เป็นปาณาติบาตได้ มีองค์ ๕ คือ

๑. ปาโณ คนหรือสัตว์นั้นมีชีวิต
๒. ปาณสละญิตา (ผู้ฆ่า) รู้ยู่ว่าสัตว์นั้นมีชีวิต
๓. วรกจิตต์ มีความตั้งใจจะฆ่า
๔. อุปกุกโม กระทำความพยายาม
๕. เตน มรณํ คนหรือสัตว์มีชีวิตตายด้วยความพยายามนั้น

อนึ่ง ถ้ากระทำปาณาติบาตอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ครบองค์ ๕ ถือว่าไม่เป็นปาณาติบาต

เมื่อใดที่มนุษย์มากด้วย ความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นมูลเหตุ เมื่อนั้นมนุษย์ก็ยังไม่พ้นจากการกระทำบาปทั้งปวง เช่น ฆ่าสัตว์ ตั้งแต่สัตว์เล็ก จนถึงสัตว์ใหญ่ มีการฆ่าตนเอง, ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์, ล้างเชื้อชาติ, ทำให้ไม่รู้จักรพอกอบโกย ตักตวงและตัดตอน เพื่อป้องกันผลประโยชน์

ส่วนที่ฆ่าตัวตาย ทำร้ายผู้อื่นเพราะความหวาดระแวงและอุบัติเหตุ ที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จากการเมายาเสพติดแล้วเกิด ความประมาท เป็นต้น

ผลจากการทำผิดศีลข้อนี้ คือ

ทำให้อายุสั้น, มีโรคเบียดเบียน, ถูกปองร้าย, ถูกทำร้าย, ถูกทรมาณ, ถูกฆ่า, ขี้ขลาดหวาดกลัว, ตายไปตกสู่อบายภูมิ, เกิดชาติใหม่จะเป็นคนพิการ ทูพพลภาพ ฯลฯ

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้อายุยืน มีสุขภาพดี ปราศจากโรคร้ายเบียดเบียน
๒. ทำให้เป็นผู้ไม่มีภัย
๓. ทำให้จิตใจสบาย นึกถึงแต่สิ่งที่ดีงาม
๔. ไว้ใจกันได้ไม่ต้องหวาดระแวง
๕. ทำให้ไม่ต้องมีความกังวล มุ่งหน้าศึกษาเล่าเรียน ประกอบอาชีพการงาน พัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า

ศีลข้อที่ ๒ อทินนาทาน การถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ (การลักทรัพย์)

องค์ประกอบที่เป็นอทินนาทานได้ มี ๕ คือ

๑. ประปรุกหิตํ ของนั้นมีเจ้าของครอบครองหวงแหน
๒. ประปรุกหิตสญญิตา รู้ว่าเป็นของมีผู้ครอบครองหวงแหน
๓. เถยยจิตตํ มีความตั้งใจลักขโมย
๔. อุปกุกโม กระทำความพยายาม
๕. เตน หรือ นำเอามาได้ด้วยความพยายามนั้น

โดยปกติมนุษย มักจะมีความรักทนุถนอมและหวงในสิ่งของอันเป็นของตนเองไม่ยอมให้ใครมาทำลาย หรือทำให้เกิดความเสียหาย การกระทำ (โจรกรรม) ที่เข้าข่ายการผิดศีลข้อนี้ได้แก่ ๑. ลัก ๒. ฦก ๓. กรรโชก ๔. ปล้น ๕. ตู๋ ๖. น้อ ๗. หลอก ๘. ลวง ๙. ปลอม ๑๐. ยักยอก ๑๑. ลักลอบ ๑๒. สับเปลี่ยน ๑๓. เบียดบัง ๑๔. ตระบัดสัตย์ (ยืมแล้วไม่คืน)

ผลจากการผิดศีลข้อนี้คือ

๑. เกิดมายากจนตระกูลต่ำ ไม่มีเกียรติ ไม่มีศักดิ์ศรี
๒. หวาดระแวงภัยตลอดเวลา มีทรัพย์สินอะไรก็หวง กลัวเสียหาย กลัวคนอื่นขโมย
๓. มีทรัพย์ก็จะพินาศด้วยไฟต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย อุบัติภัย และโจรภัย เป็นต้น

๔. ถูกพรากของรัก มีทรัพย์สิ้นอะไรก็จะถูกขี้ม ถูกขอ ถูกขโมย แตะ หัก เลียหายเป็นประจำ แล้วหาผู้รับผิดชอบไม่ได้

๕. ตายแล้วจะไปเกิดในอบายภูมิ ๔ เช่น เป็นสัตว์เดรัจฉาน เปרט เป็นต้น
อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้ไว้ใจกัน อยู่กันอย่างสงบสุข

๒. นอนตาหลับไม่ต้องคอยระวังโจรผู้ร้าย

๓. ทรัพย์สิ้นไม่สูญหาย มีแต่เจริญเพิ่มพูนขึ้น

๔. งานที่สร้างสรรค์ขึ้นได้ผลสมบูรณ์ มีคุณภาพดี การพัฒนา
เจริญก้าวหน้าเร็วขึ้น

**ศีลข้อที่ ๓ กามเมสุ มิจจาจาร การประพฤติผิดประเพณีในหญิงชายที่มีเจ้าของ
หวงแหน**

องค์ประกอบที่เป็นกามเมสุ มิจจาจารได้มี ๔ คือ

๑. อคมนียวตถุ สตรีหรือบุรุษที่ไม่ควรล่วงละเมิด

๒. ตสุมี เสวนจิตตัม มีความตั้งใจจะเสพในสตรีหรือบุรุษนั้น

๓. เสวนปฺปโยโค กระทำความพยายามในการเสพ

๔. มคฺเคน มคฺคปฏิปตฺตือธิวาสนํ ยินดีในการปฏิบัติมรรคให้ถึงกัน

ด้วยมรรค *

การกระทำผิดศีลในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องมาจากความหลง โดยไม่มีความ
ละอายสร้างความสะดวกในสังคม ผู้ชายก็มักกระทำผิดในลูก-เมียคนอื่น
ผู้หญิงก็จะมากู้ผู้ชาย หลงระเริง มั่วสุมทางเพศ สร้างปัญหาการทำแท้งและ
โรคร้ายจากการติดเชื้อ หรืออื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย

ผลจากการผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. มีคนเกลียดชังมาก

* มรรค ในที่นี้หมายถึง อวัชระเพศ ทวารหนัก ทวารเบา และปาก

๒. มีผู้ปองร้ายมาก
๓. ขัดสนทรัพย์, อดอยากยากจน
๔. เกิดเป็นหญิง (ถูกกดขี่ทางเพศ)
๕. เกิดเป็นกระเทย หรือบัณเฑาะ
๖. เกิดในตระกูลต่ำ
๗. ได้รับความอับอายเป็นอาจิม
๘. ร่างกายไม่สมประกอบ
๙. มากด้วยความวิตก
๑๐. พรีตพรากจากผู้ที่ตนรัก

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ตนเองก็ไม่มีศัตรู ผู้อื่นก็ไม่ระแวง มีความไว้วางใจกัน อยู่อย่างสงบสุข
๒. ทำให้ครอบครัวมีความสุข มีความอบอุ่น ผูกพันและเคารพเชื่อฟังกัน
๓. ทำให้มีความภาคภูมิใจในเกียรติแห่งวงศ์สกุลของตน
๔. ทำให้เกิดความสามัคคี ไม่มีความสับสนในทางประเพณี

ศีลข้อที่ ๔ มุสาวาท การหลอกลวง กล่าวเท็จ (การพูดปด)

องค์ประกอบของศีลข้อนี้ ๔ คือ

๑. อดถัม วัตถุ เรื่องไม่จริง
๒. วิสัวาทนจิตตัม ตั้งใจพูดให้ผิด
๓. ตชโช วายาโม มีความพยายามเกิดจากความตั้งใจนั้น
๔. ปรสฺส ตทตฺถวิชานนํ คนอื่นรู้เรื่องความนั้น

การผิดศีลข้อนี้เกิดขึ้นจากวาจาเกือบทั้งสิ้น แต่มีบ้างที่เกิดทางกาย เช่น ขีดเขียน สายหน้า ฯลฯ (การกระทำเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นผิดศีลทั้งสิ้น เช่น ปด, สาบาน, ทำเล่ห์กล (อ้างความศักดิ์สิทธิ์ให้เชื่อ), มายา, ทำเลศนัย (เจตนาพูดเท็จ แต่เล่นสำนวน), เสริมความ (ทำเรื่องเล็กให้ใหญ่), อำความ (ทำเรื่องใหญ่ให้เล็ก)

ผลของการฝึกศีลข้อนี้ คือ

๑. พุคไม่ซัด
๒. พันไม้เรียบ ไม้งาม
๓. ปากเหม็นมาก
๔. ไอตัวร้อนจัด
๕. ตาไม่อยู่ในระดับปกติ
๖. ทำทางไม่สง่าผ่าเผย
๗. จิตใจเรรวนคล้ายคนวิกลจริต

อานิสงส์ของการไม่ฝึกศีลข้อนี้ คือ

๑. เป็นที่เชื่อถือเคารพรักใคร่ซึ่งกันและกัน
๒. ทำให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
๓. ทำให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จด้วยดี
๔. ทำให้เกิดความกล้าหาญเข้มแข็งและเชื่อมั่นในตัวเอง

ศีลข้อที่ ๕ สุราเมรัยมัชฌมาทัญฐาน การเสพของเสพติดให้โทษอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท (น้ำเมา มีสุราและเมรัย เป็นต้น)

องค์ประกอบของศีลข้อนี้ ๔ คือ

๑. มัชฌภาโว เป็นของเมา
๒. ปาตุกมุขตาจิตตัม มีความตั้งใจปรารถนาจะดื่ม
๓. ตชฺโซ วายาโม มีความพยายามเกิดจากความตั้งใจ
๔. อชฺโหมหรณํ ดื่มกลืนเข้าไป

สุรา คือ น้ำเมาที่กลั่น เรียกว่า “เหล้า” เมรัย คือน้ำเมาที่เกิดจากการหมักคอง และมัชฌมาทัญฐาน ได้แก่ ยาเสพติดทั้งหลายที่ทำให้เกิดความประมาท ยาบ้า ยาอี ยากล่อมประสาท ผีน กัญชา กาว เป็นต้น การฝึกศีลข้อนี้ ทำให้เป็นคนขาดสติ ควบคุมการกระทำต่าง ๆ ของตนเองไม่ได้ และเป็นอันตรายที่สุดในบรรดาศีลทั้ง ๔ ข้อที่กล่าวมาแล้ว เพราะเมื่อฝึกศีลข้อนี้แล้ว ทำให้เป็นคน

ขาดสติและสามารถผิติดศีลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ด้วย เพราะความประมาทและขาดสตินั่นเอง

ผลของการผิติดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้เสียทรัพย์
๒. เป็นเหตุก่อวิวาท
๓. ก่อโรคร้าย
๔. ทำให้เสียชื่อเสียง
๕. ทำที่สิ่งน่าละอายโดยไม่ละอาย
๖. บั่นทอนสติปัญญา
๗. ตายแล้วไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน

อานิสงส์ของการไม่ผิติดศีลข้อนี้ คือ

๑. ไม่บั่นทอนสุขภาพและสติปัญญา
๒. ไม่สิ้นเปลืองทรัพย์สิน
๓. ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท
๔. ไม่ถูกชักจูงในทางที่ชั่วร้ายง่าย
๕. ไม่มีภาระกังวลจุกจิกโดยใช่เหตุ
๖. ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความประมาท
๗. เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป

คำบูชาข้าวพระพุทธร

อิมัง สุปะพะยัญชนะนะสัมปันนัง สาถีนัง โภชนะนัง อุทะกัง
วะรัง พุทธัสสะ ปุเชมะ.

(แปล) ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาซึ่งโภชนะแห่งข้าวสาทิทั้งหลาย
อันสมบูรณ์แล้วด้วยแองและกับพร้อมน้ำอันใสประเสริฐแก่พระพุทธเจ้า.

คำขอลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ (แปล) ข้าพเจ้า ขอของที่เศษเหลืออันเป็นมงคล

คำอาราธนาพระปริตร

วิบัติปิฎกพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิบัติปิฎกพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิบัติปิฎกพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะโรคะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง

คำอาราธนาแสดงธรรม

พรหมะ จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ
กัตตัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะละ
สันตีระ สัตตาปะระชั๊กชะชาติกา
เทเสตุ รัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง. ๑

คำถวายสังฆทาน (ประเภทสามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต , ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ,
โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต , ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ภัตตานิ,
สะปะริวารานิ, ปะฎีกคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ,
สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์
ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายสังฆทาน (อุทิศแก่ผู้ตาย)

อิมานิ มะยัง ภันเต มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามิ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ มะตะกะภัตตานิ
สะปะริวารานิ ปะฎีกคัณหาตุ อัมหากัญเจะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ
ญาตะกานัง กาละกะตานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายมะตะ
กะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอ
พระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งมะตะกะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย
แก่ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดาเป็นต้นด้วย ผู้ทำกาละล่วงลับไปแล้ว
ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายข้าวสาร

อิmani มะยัง ภันเต ตัณฑุทานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani ตัณฑุทานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่ง
ข้าวสาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุ
สงฆ์จงรับซึ่งข้าวสาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเกสร (ยา)

อิmani มะยัง ภันเต เกสรชานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani เกสรชานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งเกสร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์
จงรับซึ่งเกสร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเสนาสนะ (กุฎี วิหาร)

อิmani มะยัง ภันเต เสนาสนานิ สะปะริวารานิ อาคะตานุคะ -
ตัสสะ จาคุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต

ภิกขุสังโฆ อิมานิ เสนาสนานิ สะปะริวารานิ ปะภูคคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่ง
เสนาสนะ กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง
๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งเสนาสนะ กับทั้ง
บริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายศาลาการเปรียญ

อิมัง มะยัง ภันเต สาลัง สะปะริวารารัง ชัมมะสะภาเย อุททิสสะ
จาตุททิสสะสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอนโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุ
สังโฆ อิมัง สาลัง สะปะริวารัง อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งศาลาหลังนี้ พร้อมทั้งบริวารแด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง ๔ อุทิศ
เพื่อเป็นสถานที่แสดงธรรม ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งศาลาหลังนี้พร้อม
ทั้งบริวาร ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แต่ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเวจจะกุฎี (ส้วม - ฐาน)

มะยัง ภันเต อิมัง วัจจะกุฎ्ฐิง อาคะตานุาคะตัสสะ จาคุททิสัสสะ
ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง วัจจะ
กุฎ्ฐิง ปะฎีกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ . ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งเวจจะกุฎ्ฐิหลังนี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยัง
ไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งเวจจะกุฎ्ฐิหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุข แต่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายผ้าป่า

อิmani มะยัง ภันเต ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุ
สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ
ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฎีกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง
หิตายะ สุขายะ . ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้า
บังสุกุล กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์
จงรับ ซึ่งผ้าบังสุกุลกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำขอพรพชาอุปสมบท (ให้ท่อง)

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิบบุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง
คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ
ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะตัง.

คฤติยัมปาหัง ภันเต , สุจิระปะรินิบบุตัมปี, ตัง ภาคะวันตัง สະระณัง
คัจฉามิ, รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ , ละเภยยาหัง ภันเต , ตัสสะ
ภาคะวะโต, รัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะคัง.

ตะคฤติยัมปาหัง ภันเต , สุจิระปะรินิบบุตัมปี, ตัง ภาคะวันตัง
สະระณัง คัจฉามิ, รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต ,
ตัสสะ ภาคะวะโต, รัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะคัง.

อะหัง ภันเต , ปัพพัชชัง ยาจามิ , อิมานิ กาสายานิ วัดถานิ
คะเหตฺว่า, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

คฤติยัมปี อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัดถานิ
คะเหตฺว่า, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

ตะคฤติยัมปี อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัดถานิ
คะเหตฺว่า, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

ตะจะปญฺจะกะกัมมะฐฺวาน (ให้ท่อง)

เกสา, โลมา, นะขา, คันตา, ตะโจ, ตะโจ, คันตา, นะขา, โลมา, เกสา.

คำขอสรณคมและศีล (ให้ท่อง)

อะหัง ภันเต สະระณะสีลัง ยาจามิ.

คฤติยัมปี อะหัง ภันเต สະระณะสีลัง ยาจามิ.

ตะคฤติยัมปี อะหัง ภันเต สະระณะสีลัง ยาจามิ.

(ลำดับนั้น พระอาจารย์พึงกล่าวคำนมัสการนำให้ พึงว่าตามท่านไป ดังนี้.)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (๓ จบ)

(เมื่อพระอาจารย์ว่า เอวัง วะเทหิ.)

(ผู้ขอบวชพึงกล่าวอย่างนี้ อามะ ภันเต.)

พึงว่าตามท่านเป็นลำดับไป ดังนี้ (ให้ท่อง)

บุทชัง สะระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

คฤติขัมปิ บุทชัง สะระณัง คัจฉามิ.

คฤติขัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

คฤติขัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติขัมปิ บุทชัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติขัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติขัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

(พระอาจารย์จะกล่าวว่า ทิสระระณะกะมะนัง นิฏฐิตัง.)

(ผู้ขอบวชพึงกล่าวว่า อามะ ภันเต. แล้วพึงว่าตามท่านเป็นลำดับไปดังนี้)

(ให้ท่อง)

ปาณาติปาตา เวระมะณี

อะคินนาคานา เวระมะณี

อะบรัหมะจะรียา เวระมะณี

มุสาวาตา เวระมะณี

สุราเมระยะมัชชะปะมาคัฏฐานา เวระมะณี

วิกาละโกชะนา เวระมะณี

นัจจะคีตะวาติตะวิสสุกะคัสสะนา เวระมะณี

มาลา坎ชะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิฏฐะนัฏฐานา เวระมะณี

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

ชาตะรูปะระชะตะปะฎีกะกะหะณา เวระมะณี

อิมานิ คะสะ ลิกขาปาदानิ สะมาคิยามิ. (ว่า ๓ หน)

คำขอนิสัย (ให้ท่อง)

อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

คุดิยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

อุปัชชาโย เม ภันเต โหหิ (ว่า ๓ หน)

ต่อไปท่านกล่าวว่า โอปายกัง, ปฏฐุปัง, ปาสาทิเกน สัมปาเทหิ. ฟังรับว่า
สาธุ ภันเต ทุก ๆ ครั้ง ทั้ง ๓ ครั้ง แล้วฟังกล่าวต่อไปว่า

อัชชะตักเคดานิ เถโร, มัยหัง ภาวโร อะหัมปิ เถรัสสะ ภาวโร. ๓ ครั้ง

ในลำดับนั้น พระอาจารย์จะเอาสายบาตรคล้องคอให้ แล้วบอกบาตร
และจีวรเป็นภาษาบาลี ฟังรับกะท่านว่า อามะ ภันเต ทุก ๆ ครั้ง ๔ ครั้ง

แต่นั้นท่านสั่งให้ไปยืนข้างนอกด้วยคำว่า คัจฉะ อะมุหมหิ โอกาเส
ติฏฐาหิ. ฟังถอยออกไปยืนข้างนอกที่กำหนดไว้ แล้วท่านออกไปสวด

ถามอันตรายิกกรรมพาทานสวด คำว่า

กุกุฐัง	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
คัณโท	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
กิลาสो	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
โสโส	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
อะปะปะมาโร	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
มะนุสโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ปุริโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ภุชิสโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
อะนะ โณติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต

นะสิราชาชะกะโต	ฟังรับว่า	อามะ	กันเต
อะนุญญาโตสิ มาตาปิตุหิ	ฟังรับว่า	อามะ	กันเต
ปะริปุณณะวิสะติวัสโสสิ	ฟังรับว่า	อามะ	กันเต
ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	ฟังรับว่า	อามะ	กันเต
กินนาโมสิ	ฟังบอกว่า	อามะ	กันเต.....นามะ
โก นามะ เต อุปัชฌาโย	ฟังบอกว่า	อุปัชฌาโย เม	กันเต
		อายัสมา.....นามะ	

คำขออุปสมบท (ให้ท่อง)

สังฆัมกันเต อุปะสัมปะดัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน กันเต ,
สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

คุดิขัมปิ กันเต สังฆัง , อุปะสัมปะดัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน
กันเต, สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

ตะติขัมปิ กันเต สังฆัง , อุปะสัมปะดัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน
กันเต, สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

(ที่ขีดเส้นใต้ไว้หมายถึงว่าหลายคน ถ้าว่าคนเดียว เปลี่ยน ยาจามะ
เป็น ยาจามิ เปลี่ยน โน เป็น มัง)

ก่อนอื่นให้ทำความเข้าใจในก่อนว่า ศัพท์แต่ละศัพท์ที่เราท่องอยู่นี้
เป็นภาษาบาลี ซึ่งเป็นภาษาที่เราไม่คุ้นเคย จึงควรท่องหยุดตามลูกน้ำที่
ให้ไว้ ท่องให้ได้ทีละบท อย่าอ่านไปจนจบ เพราะเมื่ออ่านจบแล้วจะ
รู้สึกว่ายาก ทำอย่างนั้นไม่ใช่การท่องจะเป็นการอ่านไปจนให้ท่องหยุด
ตามลูกน้ำที่ให้ไว้ นั้นจึงเป็นการท่องจำ

*****

คำขอขมาพระรัตนตรัย
(ว่า นะโม ฯลฯ ๓ ครั้ง)

ระตะนะตะเย ปะมาเทนะ ทวาระตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะ
ราชัง ขะมะตุ โน ภันเต. (ว่า ๓ จบ)

คำขอขมาพระเถระ
เถร ปะมาเทนะ ทวาระตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราชัง
ขะมะตุ โน ภันเต. (ว่า ๓ จบ)

คำอชิษฐานจำพรรษา
อิมัสมิง อาวาเส อิมัง เตมาสัง วัสสัง อุเปมิ. (ว่า ๓ จบ)

คำขอนิสัยจำพรรษา
อาจะริโย เม ภันเต โหหิ อายัสมะโต นิสายะ วัจฉามิ (ว่า ๓ จบ)
รอรับกะท่านว่า "สาธุ ภันเต " ทีละครั้ง ๓ ครั้ง แล้วกล่าวต่อไปว่า
อัสชัคคเคดานิ เถโร มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรสสะ ภาโร. (ว่า ๓ จบ)

คำขึ้นธรรมาสน์
โอภาสัง เม ภันเต เถโร เคตุ ชัมมะกะถัง กะเถตุง
คำกล่าวก่อนลงธรรมสามน์
อะยัง ชัมมะกะถา มะยา เคสิตา สาทา อายัสมันเตหิ สัลลักเขตต์พพา

คำอปโลกน์ภัตตาหาร

ยัคเค ภันเต สังโฆ ชานาคู , อะยัง ปะฐะมะภาโค เถรัสสะ
ปาปุณาติ, อะวะเสสา ภาคา อัมหากัง ปาปุณันตุ , ภิกขุ จะ สามเณรา
จะ กะหัญญา จะ ยะถาสุขัง ปะริภุญชันตุ.

พินทุ อธิษฐาน วิกัปปีผ่า

๑. พินทุ ผ่าทุกชนิดก่อนใช้ต้องพินทุ คือ ใช้ดินสอดำหรือปากกาสีน้ำเงิน, ดำ จุดเป็นวงกลมที่บัพที่มุมผ่า ๓ จุด พร้อมกับกล่าวคำพินทุว่า "อิมัง พินทุกัปปัง กะโรมิ" แปลว่าเราทำหมายจุด ผ่าที่ใช้ครั้งเดียวนุ่งห่มแล้วซักแม้จุดจะหายก็ไม่ต้องทำอีก

๒. อธิษฐาน บริหารที่ภิกษุต้องใช้ เช่น สบง จีวร สังฆาฏิ บาตร แม้แต่ ผ่าเช็ดหน้าก็ต้องอธิษฐานก่อนใช้ ถ้าไม่ทำมีเสกขาบทปรับอาบัติปาจิตตีย์

บริหารที่จะต้องทำอธิษฐาน มีดังนี้ -

๑. ผ่าสังฆาฏิ กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง สังฆาฏิง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๒. ผ่าจีวร กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง อุตตะราสังคัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๓. ผ่าสบง กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง อันตะระวะสะกััง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๔. บาตร กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง ปัตตัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๕. ผ่าปุ่นั่ง กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง นิสีทะนัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๖. ผ่าปุ่นอนกล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง ปัจจัตถะระณัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๗. ผ่าเช็ดหน้ากล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง มุขะปุณณะนะโจรัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๘. ผ่าอาบน้ำฝน กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง วัสสิกะสาฎิกัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง

โดยอธิษฐานทางกาย คือ ใช้มือรูปบริหารที่อธิษฐานนั้น หรือจะอธิษฐานด้วยวาจา คือกล่าวคำอธิษฐานไม่ถูกของด้วยก็ได้ ควรให้ของอยู่ใกล้ตัวผู้อธิษฐาน

๓. วิกัปปี ภิกษุจะมีผ้ามากกว่าที่อธิษฐานใช้ได้ ก็ต่อเมื่อทำวิกัปปีไว้ คือทำให้เป็นของมีเจ้าของสองคน เพื่อป้องกันไม่ให้ภิกษุสะสมบริวาร ซึ่งจะช่วยให้จิตใจไฝแต่ลาภ สักการะโดยทำการวิกัปปีต่อหน้าภิกษุหรือสามเณรก็ได้ ดังนี้

๑. ผ้าจีวร กล่าวคำวิกัปปว่า " อิมานิ จีวรานิ ตูยหัง วิกัปปเปมิ "

๒. บาตร กล่าวคำวิกัปปว่า " อิมัง ปัตตัง ตูยหัง วิกัปปเปมิ "

เมื่อต้องการจะนำออกมาใช้ ก็ต้องขออนุญาตจากภิกษุหรือสามเณรที่เราวิกัปปีไว้ เรียกว่า ถอนวิกัปปี เช่น ต้องการใช้จีวรใหม่ ให้กล่าวคำถอนว่า

" อิมัง จีวะรัง มัยหัง สันตะกัง ปริภุญชะ วา วิสัชเชหิ วา ยะถาปัจจะยัง วา กะโรหิ "

ถ้าเป็นบาตร ให้กล่าวคำถอนว่า " อิมัง ปัตตัง มัยหัง สันตะกัง ปริภุญชะ วา วิสัชเชหิ วา ยะถาปัจจะยัง วา กะโรหิ "

รายละเอียดมีในหนังสือ " อุปสมบทวิธีและบุพพกิจ สำหรับภิกษุใหม่ " ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ฯ

วิธีแสดงอาบัติ

๑. อาบัติที่ภิกษุต้องแล้ว ฟังแสดงมีอยู่ ๕ ข้อ คือ

(๑) นิสัคคิยาโย

(๒) ฤลลัจจะยาโย

(๓) ปาจิตติยาโย

(๔) ทุกกะฎาโย

(๕) ทุพภาสิตาโย

๒. ว่าคำปรารภก่อนแสดงอาบัติ เช่น (คำปรารภอาบัติฤลลัจจย)

ขอแสดงอาบัติฤลลัจจยอันเป็นบุพพประ โชคแห่งอาบัติปาราชิกและสังฆาทิเสส มีวัตุต่าง ๆ ที่ล่วงละเมิดแล้ว (ระบุวัตุที่ต้อง เช่น กลืนกินน้ำเลือด น้ำ

หนองของตัวเอง พุดหรือกระทำให้เกิดความกำหนัดยินดี) และอื่น ๆ ที่จำไม่ได้
ประมวณมาแสดงไว้ในที่นี้ เพื่อจะสำรวมระวังต่อไป (แล้วว่าคำแสดงอาบัติ)

(คำปรารธอาบัติปาจิตตีย์) ขอแสดงอาบัติปาจิตตีย์มีวัตถุต่าง ๆ ที่ล่วง
ละเมิดแล้วมี (ระบุวัตถุที่ล่วง เช่น ฉันทอาหารในเวลาวิกาล ฉันทอาหารที่ไม่ได้
รับประเคน พุดเท็จ พรากฎคคาม เป็นต้น) ขอประมวณมาแสดงไว้ ณ ที่นี้
เพื่อจะได้สำรวมระวังต่อไป (แล้วกล่าวคำแสดงอาบัติ)

(คำปรารธอาบัติทุกกฏ) ขอแสดงอาบัติทุกกฏอันมีวัตถุต่าง ๆ ทั้งที่มาใน
พระปาฏิโมกข์ และนอกพระปาฏิโมกข์ มีล่วงเสขิยวัตร และปกปิดอาบัติต่าง ๆ
ไว้ล่วงราตรี ขอประมวณไว้ ณ ที่นี้ เพื่อจะได้สำรวมระวังต่อไป (แล้วกล่าวคำ
แสดงอาบัติ)

คำแสดงผู้มีพรรษาอ่อน

(ผู้แสดงว่า) อะหัง ภันเต สัพพะหุลา นานาวัตถุกาโย,
*อุลลัจจะยาโย อาบัติโย อาป็นโนตา ปะฎิเทเสมิ.

(ผู้รับว่า) ปัสสะติ อาวุโส.

(ผู้แสดงว่า) อามะ ภันเต ปัสสามิ.

(ผู้รับว่า) อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ.

(ผู้แสดงว่า) สาธุ สุภฺจฺจ ภันเต สังวะริสสามิ. (ว่า ๓ ครั้ง)

คำแสดงผู้มีพรรษาแก่

(ผู้แสดงว่า) อะหัง อาวุโส สัพพะหุลา นานาวัตถุกาโย,
*อุลลัจจะยาโยอาบัติโย อาป็นโนตา ปะฎิเทเสมิ.

(ผู้รับว่า) ปัสสะถะ ภันเต.

(ผู้แสดงว่า) อามะ อาวุโส ปัสสามิ.

(ผู้รับว่า) อายะติง ภันเต สังวะเรยยาสิ.

(ผู้แสดงว่า) สาธุ สุภฺจฺจ อาวุโส สังวะริสสามิ. (ว่า ๓ ครั้ง)

หมายเหตุ ที่ทำเครื่องหมายดอกจัน (*) ไว้ ให้เพิ่มชื่ออาบัติที่แสดงแต่ละตัว

กันต ใช้กับผู้มีพรรษาอ่อน

อาวโส ใช้กับผู้มีพรรษาแก่

ความละเอียดแห่งวิธีการแสดงอาบัติ ขอให้ใ้ตามพระอาจารย์หรือพระพี่
เลี้ยง เมื่อต้องอาบัติต้องรีบแสดงอย่างท่งไว้ว้า่มกั้น เพราะจะเป็นโทษต่ออาบัติ
เพิ่ม

บทสวดต่อท้ายพระปาฏิโมกข์

สัจจะกิริยาคาถา

นัตถิ เม ๓ระระณัง อัญญัง	พุทโธ เม ๓ระระณัง ๓ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม ๓ระระณัง อัญญัง	ธัมโม เม ๓ระระณัง ๓ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม ๓ระระณัง อัญญัง	สังโฆ เม ๓ระระณัง ๓ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา. ฯ

สัจจาทะปาโฐ

ภาสิตะมิทัง เตะนะ ภาคะ๓าตา ๓านะ๓า ปัส๓ะ๓า อะระหะ๓า
สั๓มาสั๓พุท๓ะนะ, สั๓ปั๓นะสี๓า ภิก๓ะเว ๓ิหะระ๓ะ สั๓ปั๓นะปาฏิ
โม๓๓า, ปาฏิโม๓๓ะสัง๓ะระสัง๓๓า ๓ิหะระ๓ะ อ๓า๓ะโค๓ะระสั๓ปั๓นา ,
อะณู๓ัต๓ะ๓ุ ๓ั๓เช๓ุ ภา๓ะ๓ะทัส๓า๓ี ๓ะ๓า๓า๓ะ ๓ิก๓ะ๓ะ ๓ิก๓า๓ะ๓ะ

สูติ. ตัสมาติหัมเหติ สิกขิตัพพัง, สัมปันนะสีลา วิหาริสสามะ สัมปันนะ
ปาฏิโมกขา, ปาฏิโมกขะสังวะระสังวุตา วิหาริสสามะ อจาระโคจะระ
สัมปันนา, อะณุมัตเตสุ วัชเชสุ ภายะทัสสาวิ สะมาทายะ สิกขิสสามะ
สิกขาปะเทสูติ, เอวัญหิ โน สิกขิตัพพัง. ๑

ตายนคาถา

ฉินทะ โสตั้ง ประรักกัมมะ	กามะ ปะนุทะ พราหมะณะ
นัปปะหาเย มุณี กามะ	เนกัตตะมุปะปัชชะติ
กะยิรา เจ กะยิราเถนัง	ทัฬหะเมนัง ประรักกะเม
สิถิโล หิ ประริพพาโซ	ภियโย อากิระเต ระชัง
อะกะตัง ทุกกะตัง เสยโย	ปัจฉา ตัปปะติ ทุกกะภูง
กะตัจจะ สุกะตัง เสยโย	ยัง กัตถวา นานุตัปปะติ
กุโส ยะธา ทุกคะหิโต	หัตถะเมวานุกันตะติ
สามัญญัง ทุปะรามัตถัง	นิระยายุปะกัฑฒะติ. ๑
ยังกัญจิ สิถิลัง กัมมัง	สังกิลัญญัญจะ ยัง วะตัง
สังกัสสะรัง พรหมะจะริยัง	นะ ตัง โหตุ มะหัพพะลันตี๑

โอวาทะปาฏิโมกขะปาฐุ

อุททัญจันัง โข เตนะ ภาคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อระระหะตา
สัมมาสัมพุทเธนะ, โอวาทะปาฏิโมกขัง ตีหิ คาถาหิ,
จันตี ประระมัง ตะโป ตีติกขา
นิพพานัง ประระมัง วะทันตี พุทธา

นะ หิ ปัพพะชิตโต ปะรุปะมาตี

สะมะโณ โหติ ปะรัง วิหะฐะยันโต

สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง กุสะลัสสุปะสัมปะทา

สะจิตตะปะริโยทะปะนัง

เอตัง พุทธานะ สาสะนัง

อะนุปะวาโท อะนุปะมาโต

ปาฏิโมกเข จะ สังวะโร

มัตตัญญูตา จะ ภัตตัสสัง

ป็นตัญญะ สะยะนาสะนัง

อะริจิตเต จะ อาโยโค

เอตัง พุทธานะ สาสะนัตถิฯ

คู่มือทำวัตร สวดมนต์

วัดหนองสรวง ต.หนองสรวง

อ.หนองกุงศรี จ.กาฬสินธุ์

เรียบเรียงโดย

พระครูสุธีวรสาร

เจ้าอาวาสวัดประชานิยม

เจ้าคณะอำเภอหนองกุงศรี (ธรรมยุต)

คำนำ

หนังสือทำวัตรสวดมนต์ ประจำวัดหนองสงที่ท่านถืออยู่นี้ ได้รวบรวมเรียบเรียงจากหนังสือสวดมนต์ฉบับหลวง เอกเทศสวดมนต์ นวกะภิกษุวัดบวรนิเวศวิหาร และมนต์พิธี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พระภิกษุสามเณร อุบาสกอุบาสิกา และท่านที่สนใจในกิจธุระพระพุทธศาสนา เวลาทำวัตร – สวดมนต์ในแต่ละวัน จะได้ไม่เป็นการลำบากที่จะต้องถือหนังสือหลาย ๆ เล่ม ซึ่งยากต่อการค้นหาแต่ละบทแต่ละตอน ซึ่งเคยจัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ จำนวน ๑๕๐ เล่ม แต่ก็ยังไม่พอแจก จึงได้จัดพิมพ์ขึ้นอีกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๒๑๖ เล่ม

ท่านทั้งหลายต้องเข้าใจอีกอย่างหนึ่งว่า การท่องหนังสือ ไม่ใช่การอ่านโดยผ่านไปเฉย ๆ เพราะฉะนั้น ท่านควรท่องให้ได้ในแต่ละบทก่อน จึงท่องบทต่อไป การจัดทำหนังสือแต่ละเล่มก็ต้องมีความพิถีพิถันบ้าง หากมีการผิดพลาดในหนังสือเล่มนี้ และอาจทำให้พระพุทธรูปจนเกินไป ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว และขออภัย ณ โอกาสนี้ด้วย

อนึ่ง หากหนังสือเล่มนี้ อำนวยประโยชน์แก่ท่าน และยังมีคุณงามความดีปรากฏอยู่ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญกุศลอันเกิดจากหนังสือเล่มนี้ จงบังเกิดมีแก่บิดามารดาครูอาจารย์เพื่อนสหรัชมิก และสรรพสัตว์ทั้งปวง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่ท่านไม่มากนักน้อย

พระครูสุธีวรสาร

วัดหนองสง

๑ สิงหาคม ๒๕๔๕

สารบัญ

ทำวัตรเช้า	๑
ตั้งขะณิกปัจจะเวกขณะปาฐะ	๔
ชาตุดัจจะเวกขณะปาฐะ	๕
เจริญพรหมวิหาร ๔	๖
ปิตติทานะคาถา	๗
ทะสะธัมมะสุตตะปาฐะ	๗
ทำวัตรเย็น	๘
อะตีตะปัจจะเวกขณะปาฐะ	๑๓
อะภินหะปัจจะเวกขณะปาฐะ (แปล)	๑๔
กายะคะตาสะติปาฐะ	๑๕
พรหมวิหารพรณา (แปล)	๑๖
อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถา (อิมินา)	๑๗
ปิตติทานะคาถา (แปล)	๑๘
พระคาถาชินบัญชร	๑๙
คำสวดปาระมี ๓๐ ทัส ๒๐	
คาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ ๒๒	
สวดมนต์ย่อประจำวัดหนองสง	๒๕
ถวายพรพระ	๓๗
อนุโมทนาวิธี	๔๐
มาติกา – บังสุกุล	๔๕
ปะกัณณะกะ	๔๗
คำขอบรรพชาอุปสมบท	๕๕
วิธีแสดงอาบัติ	๖๑
บทสวดต่อท้ายพระปาฏิโมกข์	๖๓